

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

ลักษณะทางกายภาพ หมายถึง ลักษณะทางธรรมชาติที่เป็นส่วนประกอบของเปลือกโลก ที่เป็นองค์ประกอบทางภูมิศาสตร์ เช่น ขนาด ที่ตั้ง ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ พืชพรรณธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๑ ที่ตั้ง

- เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองสกลนคร มีระยะทางห่างจากอำเภอเมืองสกลนคร ประมาณ ๑๖ กิโลเมตร ตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ สายสกล- นาแก เลี้ยวซ้าย ถนนลาดยางสายโพนยางคำ- ด่านม่วงคำ อาคารสำนักงานเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ บ้านหนองแคน ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

- ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ อยู่ที่พิกัด ละติจูด : ๑๗ ๑๖°๕๙.๙๖" N

ลองจิจูด : ๑๐๔ ๑๒°๔๕.๘๕" E

ทิศเหนือ

จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นเลียบไปทางทิศเหนือตามแนวเขตตำบลจั่วต่อนไปจดเกาะดอนสวรรค์ หนองหาร ตรงหลักเขตที่ ๖ ของเขตเทศบาลนครสกลนคร แล้วหักไปทางทิศตะวันออกเป็นเส้นเลียบ ตามแนวเขตตำบลบ้านแป้นถึงหลักเขตที่ ๒ ตรงหลักเขตหนองหาร (หลักซีเมนต์) บริเวณพิกัด VD ๑๖๖๘๘๒ ระยะทางประมาณ ๘.๗๐ กิโลเมตร

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นเลียบไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวหลักเขตหนองหาร (หลักซีเมนต์) ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งเป็นหลักซีเมนต์ที่บ้านดอนแก้ว บริเวณพิกัด VD ๒๐๗๙๔๐ ระยะทางประมาณ ๗.๒๐ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นเลียบไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวหลักไม้แก่นถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งเป็นหลักไม้แก่นที่บ้านหนองแคน บริเวณพิกัด VD ๑๗๑๙๒๑ ระยะทางประมาณ ๕.๘๐ กิโลเมตร จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นเลียบไปทางทิศใต้ ผ่านบ้านเหล่ามะแวง ตำบลดงชน ตัดผ่าน ห้วยสาคร ผ่านบ้านเหล่าปอแดงไปสิ้นสุดที่หลักเขตที่ ๕ ที่บ้านใหม่หนองมะเกลือ ตำบลดงชน บริเวณพิกัด VD ๑๗๐๘๘๗ ระยะทางประมาณ ๓.๗๕ กิโลเมตร

ทิศใต้

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นเลียบบจากบ้านใหม่หนองมะเกลือ ตำบลดงขนไปทางทิศตะวันตก ตามหลักไม้แก่นผ่านบ้านหนองแดงไปสิ้นสุดที่หลักเขตที่ ๖ ที่บ้านดอนหมู ตำบลจั่วต่อน บริเวณพิกัดที่ VD ๑๔๐๙๐๐ ระยะทางประมาณ ๓.๘๐ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นเลียบบจากบ้านดอนหมู ตำบลจั่วต่อน ไปทางทิศเหนือ ผ่านบ้านหนองปลาน้อย ตามแนวกิ่งกลางลำห้วยทะเล ไปสิ้นสุดที่หลักเขตที่ ๑ ที่กิ่งกลางลำห้วยที่บ้านดอนกยาง บริเวณที่ VD ๑๔๐๙๓๕ ระยะทางประมาณ ๓.๘๐ กิโลเมตร

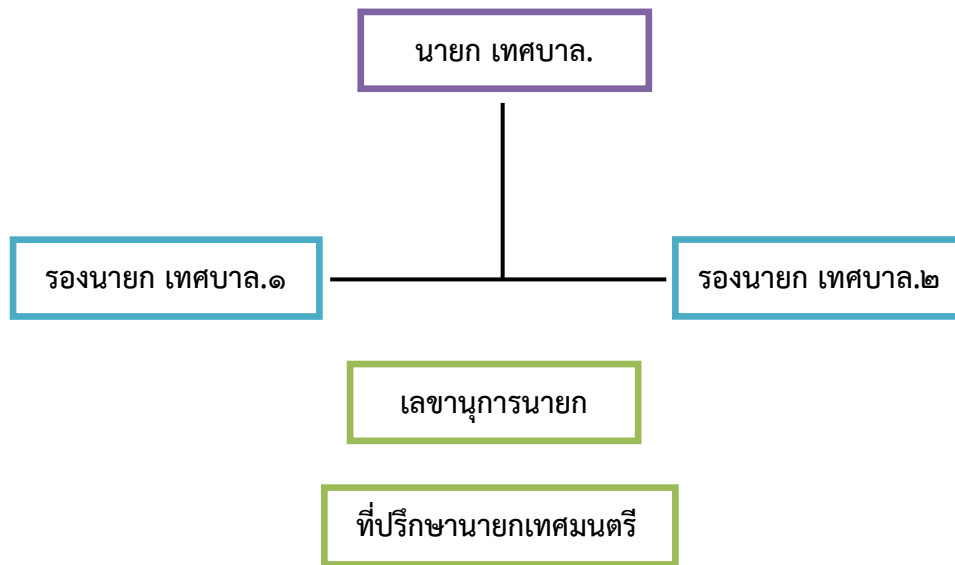
ขนาด

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง มีเนื้อที่ทั้งหมด ๒๘ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ประมาณ ๑๗,๕๐๐ ไร่

ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง**คณะผู้บริหาร**

๑. นายอนุพงศ์	หอมจันทร์	นายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
๒. นายประยงค์	พลวิชัย	รองนายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
๓. นายพรศักดิ์	น่านวัน	รองนายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
๔. นางกุศล	พวงมาลา	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
๕. นายสีพัน	มีไกรราช	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง

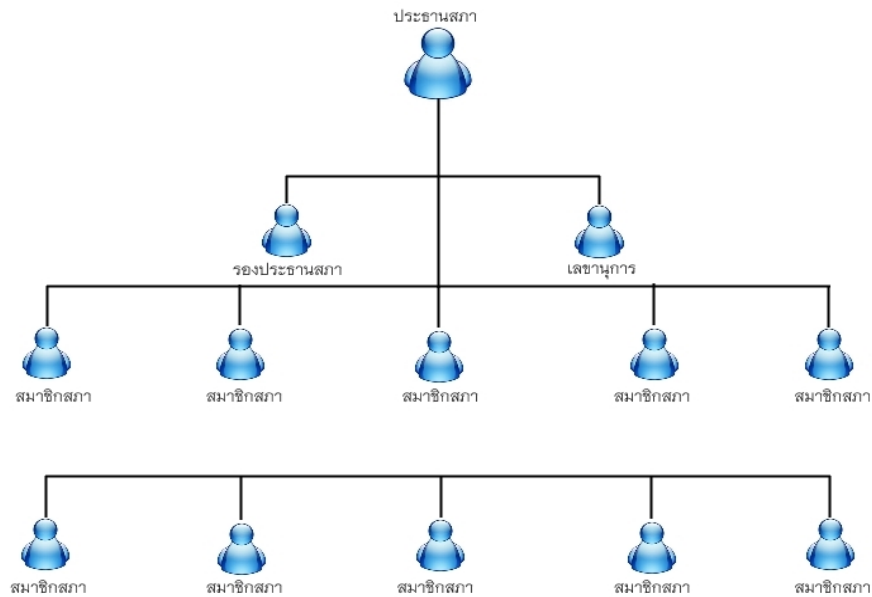
โครงสร้างคณะผู้บริหาร

ข้อมูลด้านการศึกษาคณะผู้บริหาร

คณะผู้บริหาร	ระดับการศึกษา
นายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง	ปริญญาโท
รองเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง	ประถมศึกษา
รองเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง	มัธยมศึกษา
เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง	มัธยมศึกษา
ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง	มัธยมศึกษา

โครงสร้างสภาเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง

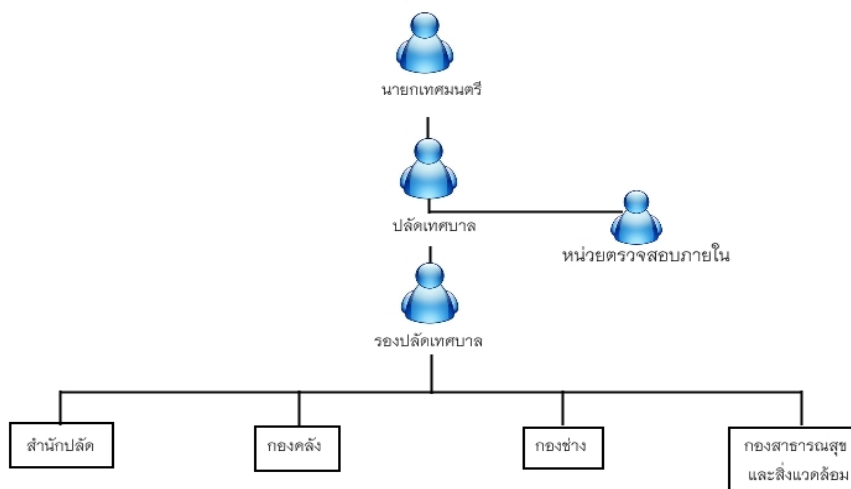
โครงสร้างของสภาเทศบาล

สภาเทศบาลประกอบด้วย สมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๑๒ คน ซึ่งประกอบด้วย ประธานสภาเทศบาล ๑ คน รองประธานสภาเทศบาล ๑ คน สมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๑๐ คน และ เลขานุการสภาเทศบาล ๑ คนทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ ตามที่กฎหมาย ระเบียบกำหนด และควบคุมตรวจสอบการบริหารงานของนายกเทศมนตรีและคณะผู้บริหาร

สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง		
๑. นายสุทัศน์ โคตรธรรม	ประธานสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๒. นายอวยพร ดาบสีพาย	รองประธานสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๓. นายวิเศษ เป้าหล่อ	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๔. นายลำไผ่ จี๋พรม	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๕. นายชุมพล นาลงพรม	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๖. นายสมพาน พวงมาลา	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๗. นางวันเพ็ญ อุปมิตร	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๘. นายภูชิต ขนนั่นแข็ง	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๙. นายอำนาจ ชาชุมวงศ์	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๑๐. นายอุษา ดาบสีพาย	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๑๑. นางเผ้า พรมเมือง	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง
๑๒. นายชำนาญ ดาบสีพาย	สมาชิกสภา	ทต.เหล่าปอแดง

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดงประกอบด้วย ๕ ส่วนงาน คือ สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และ หน่วยตรวจสอบภายใน

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ (จำนวน ๔ สำนัก/กอง)	
พนักงานส่วนท้องถิ่น	พนักงานจ้าง
๑. สำนักงานปลัด	
๑. ปลัดเทศบาลตำบล ๒. รองปลัดเทศบาลตำบล ๓. หัวหน้าสำนักปลัด ๔. หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ ๕. นักทรัพยากรบุคคล ๖. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ๗. นักวิชาการศึกษา ๘. นักจัดการงานทั่วไป ๙. เจ้าพนักงานธุรการ ๑๐. เจ้าพนักงานงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑๑. ครู คศ.๒ ๑๒. ครู คศ.๒ ๑๓. ครู คศ.๒ ๑๔. ครู คศ.๑ ๑๕. ครู คศ.๑	- พนักงานจ้างตามภารกิจ (๑) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ (๒) (๒) พนักงานขับรถยนต์ (๒) (๓) ผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน (๔) ผู้ช่วยนักจัดการงานทั่วไป (๕) ผู้ช่วยจนท.ป้องกัน (๖) ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา (๗) ผู้ช่วย จพง.ประชาสัมพันธ์ - พนักงานจ้างทั่วไป (๑) คนงานทั่วไป (๒) นักการภารโรง

๒. กองคลัง	
(๑) ผู้อำนวยการกองคลัง	- พนักงานจ้างตามภารกิจ
(๒) หัวหน้าฝ่ายบริหารงานคลัง	(๑) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
(๓) เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	(๒) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้
(๔) นักวิชาการพัสดุ	(๓) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ
(๕) เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	
(๖) เจ้าพนักงานธุรการ	
๓. กองช่าง	
(๑) ผู้อำนวยการกองช่าง	- พนักงานจ้างตามภารกิจ
(๒) หัวหน้าฝ่ายการโยธา	(๑) ผู้ช่วยนายช่างโยธา (๒)
(๓) นายช่างโยธา	(๒) ผู้ช่วยช่างสำรวจ
(๔) เจ้าพนักงานธุรการ	(๓) ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า
	(๔) พนักงานผลิตน้ำประปา
๔. กองสาธารณสุข	
(๑) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	- พนักงานจ้างตามภารกิจ
(๒) หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข	(๑) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน
(๓) นักวิชาการสาธารณสุข	(๒) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ (๒)
(๔) นักพัฒนาชุมชน	(๓) ผู้ช่วยนักโภชนาการ
(๕) เจ้าพนักงานธุรการ	(๔) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานสาธารณสุข

อัตรากำลังของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง

(๑) อัตรากำลังพนักงาน ประกอบไปด้วย

ตำแหน่งปลัดเทศบาล	๑	ตำแหน่ง
ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล	๑	ตำแหน่ง
ตำแหน่งในสำนักปลัดฯ	๘	ตำแหน่ง
ตำแหน่งในกองคลัง	๖	ตำแหน่ง
ตำแหน่งในกองช่าง	๔	ตำแหน่ง
ตำแหน่งในกองสาธารณสุขฯ	๕	ตำแหน่ง
ตำแหน่งตรวจสอบภายใน	๑	ตำแหน่ง
รวม	๒๖	ตำแหน่ง

(๒) พนักงานจ้างตามภารกิจ

สังกัดสำนักปลัด	๑๑	ตำแหน่ง
สังกัดกองคลัง	๓	ตำแหน่ง

	สังกัดกองช่าง	๕	ตำแหน่ง
	สังกัดกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	๕	ตำแหน่ง
	รวม	๒๔	ตำแหน่ง
(๓)	พนักงานจ้างทั่วไป		
	ตำแหน่งคนงานทั่วไป	๔	ตำแหน่ง
(๔)	พนักงานจ้างเหมาบริการ	๑๕	ตำแหน่ง

การกำหนดภารกิจของส่วนราชการเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง แบ่งได้ดังนี้

๑. สำนักปลัดเทศบาล

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับราชการทั่วไปของเทศบาลและราชการที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดในเทศบาลโดยเฉพาะรวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของเทศบาล มีการแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น ๑ ฝ่าย ๘ งาน ดังนี้

๑.๑ ฝ่ายอำนวยการ

๑.๑.๑ งานการเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง
- งานบรรจุแต่งตั้ง โอน ย้ายและเลื่อนระดับ
- งานการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือกและการคัดเลือก
- งานทะเบียนประวัติ ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล

ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง

- งานปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคคล
- งานประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
- งานขออนุมัติปรับปรุงตำแหน่งและอัตราค่าจ้าง
- งานพัฒนาบุคลากร เช่น การฝึกอบรม สัมมนา การศึกษาและดูงาน และการ

ขอรับการศึกษ

- งานพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง
- งานสวัสดิการพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง
- งานการลาพักผ่อนและการลาอื่น ๆ
- งานขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เหรียญจักรพรรดิมาลาของ

พนักงานเทศบาล ลูกจ้างและผู้ทำคุณประโยชน์

- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๑.๒ งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานสารบรรณ การรับ - ส่ง โต้ตอบหนังสือของเทศบาล
- งานดูแลรักษา จัดเตรียม และให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุอุปกรณ์การติดต่อและอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการประชุมของเทศบาล
- งานเลขานุการและงานประชุมสภาเทศบาลผู้บริหารเทศบาลและพนักงานเทศบาล
- งานสาธารณกุศลของเทศบาล และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขอความร่วมมือ
- งานการตรวจสอบ แสดงรายการเกี่ยวกับเอกสารสำคัญของทางราชการ
- งานการประชุมคณะกรรมการสามัญและวิสามัญประจำสภาเทศบาลและการประชุมกลุ่มพลังมวลชนอื่น ๆ
- งานจัดทำคำสั่ง และประกาศของเทศบาล
- รับผิดชอบและดูแลรักษาศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารของเทศบาล
- งานพิมพ์ฎีกาเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณและเงินนอกงบประมาณของสำนักปลัด
- งานเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และผลงานของเทศบาลในสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์เทศบาล)
- งานประชาสัมพันธ์และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ติดต่อขอรับบริการสารสนเทศรวมทั้งงานของศูนย์บริการร่วมเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง
- งานปฏิบัติตามมาตรการประหยัดพลังงานกระทรวงมหาดไทย
- งานจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- งานโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- ช่วยเหลืองานรับรองคณะศึกษาดูงาน
- งานกิจกรรม ๕ ส ในโซนความรับผิดชอบ
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๑.๓ งานนโยบายและแผน มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานรวบรวมวิเคราะห์และให้บริการข้อมูลสถิติที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในการวางแผนและการประเมินผลตามแผนทุกระดับ
- งานจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณเพิ่มเติม
- งานวิเคราะห์ คัดค้านรายได้ รายจ่ายเทศบาล ในอนาคต
- งานจัดทำและเรียบเรียงแผนพัฒนา การกำหนดเค้าโครงแผนพัฒนาระยะปานกลางและแผนประจำปี
- งานจัดทำและเรียบเรียงแผนพัฒนา การกำหนดเค้าโครงของแผนพัฒนาระยะปานกลางและแผนประจำปี
- งานจัดเตรียมการเลือกตั้งและดำเนินการเลือกตั้ง
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๑.๔ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานรักษาความปลอดภัยของสถานที่ราชการ
- งานป้องกันและระงับอัคคีภัย
- งานวิเคราะห์และพิจารณา ทำความเห็น สรุปรายงาน เสนอแนะ รวมทั้งดำเนินการด้านกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยธรรมชาติและสาธารณภัยอื่น เช่น อุทกภัย วาตภัย เป็นต้น
- งานตรวจสอบ ควบคุม ดูแล ในการจัดเตรียมและอำนวยความสะดวกในการป้องกันบรรเทาและระงับสาธารณภัยต่าง ๆ
- งานจัดทำแผนป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัย
- งานฝึกซ้อมและดำเนินการตามแผน
- งานเกี่ยวกับวิทยุสื่อสาร
- งานการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานธุรการทั่วไปของงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานจัดระเบียบและความมั่นคง
- งานรักษาความสงบเรียบร้อย
- งานกู้ชีพ กู้ภัย และการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
- งานป้องกันอุบัติเหตุทางถนน
- งานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน
- งานต้อนรับคณะศึกษาดูงาน
- งานกิจกรรม ๕ ส ในโซนความรับผิดชอบ
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๑.๕ งานกิจการสภาและการเลือกตั้ง มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานจัดเตรียมเอกสารการประชุมสภาเทศบาลและการประชุมคณะกรรมการชุดต่างๆของสภาเทศบาล
- งานจัดทำทะเบียนรับ-ส่ง หนังสืองานการประชุมและกิจการสภาเทศบาล
- งานเลขานุการ งานประชุมสภาเทศบาล
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๑.๖ งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับ

๑. งานการศึกษาปฐมวัย มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

- งานเก็บวิเคราะห์ข้อมูล สถิติทางการศึกษา และทดลองวิจัยทางการศึกษา
- งานเผยแพร่แนะแนวการศึกษา เกี่ยวกับการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา
- งานส่งเสริมเผยแพร่การศึกษา วิชาการ แนะนำหลักสูตรการเรียนการสอน

- งานกำกับดูแล และควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา
- งานวางแผนกำหนดแนวทางปฏิบัติ วินิจฉัยสั่งการ ประสานงาน ตรวจสอบการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- งานส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของเด็ก การอบรมเลี้ยงดู จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและเตรียมความพร้อมแก่เด็กปฐมวัย
- ปฏิบัติงานอื่นๆตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

๒. งานกิจการเด็กและเยาวชน มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

- งานสำรวจรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
- งานจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลทั้งแผน ๓ ปี และแผนประจำปี
- งานประเพณีต่างๆ ของท้องถิ่นและวันสำคัญของชาติ
- งานโครงการประกวดกิจกรรมเด็กและเยาวชนในเขตเทศบาล
- งานโครงการกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ วันเยาวชนแห่งชาติ
- งานกีฬานักเรียนระดับตำบล อำเภอและจังหวัด
- งานกีฬาเยาวชนและประชาชน รวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพดำเนินการพัฒนาเยาวชนให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
- งานจัดกิจกรรมภายในศูนย์เยาวชนเทศบาลสำหรับเยาวชนและประชาชน
- งานประสานหน่วยงานอื่นๆ เกี่ยวกับกิจกรรมเยาวชน
- งานให้ความร่วมมือ จัดทำ ตรวจสอบและให้ความร่วมมืองานชุมชนร่วมกับ งานพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักปลัดเทศบาล
- ปฏิบัติงานอื่นๆตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

๓. งานกีฬาและนันทนาการ มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

- ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพของเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
- งานส่งเสริมการกีฬาขั้นพื้นฐาน ทั้งในและนอกระบบการศึกษา
- การพัฒนาเทคนิคการกีฬา
- งานส่งเสริมและพัฒนาเทคนิคการกีฬาเพื่ออาชีพ
- งานจัดการแข่งขันกีฬาเด็กและเยาวชน ประชาชน กีฬานักเรียน ศูนย์เยาวชน
- ปฏิบัติงานอื่นๆตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

๔. งานส่งเสริมกิจการทางศาสนา มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

- งานประเพณีที่เกี่ยวข้องกับศาสนา
- งานส่งเสริมศาสนา ได้แก่ งานการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน จัดประชุมสัมมนาอบรมเกี่ยวกับศาสนา จัดทำแผนงานด้านการศาสนาและวัฒนธรรม งานอนุรักษ์ศาสนสถาน โบราณสถานและโบราณวัตถุ
- ปฏิบัติงานอื่นๆตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

๕. งานส่งเสริมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

- งานส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ได้แก่ งานเกี่ยวกับการส่งเสริมศิลปะ อนุรักษ์งาน ศิลป์ หอวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์สถาน การสืบทอดส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาและเผยแพร่ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นบ้าน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาให้เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
- งานจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมพื้นบ้าน และงาน วัฒนธรรมสัมพันธ์
- งานส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- งานส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น งานประเพณีที่สำคัญในรอบปี
- ดูแลและรับผิดชอบการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม และศูนย์บูรณาการ วัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน
- งานรัฐพิธี
- ปฏิบัติงานอื่นๆตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

๑.๑.๗ งานส่งเสริมการเกษตร มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานศึกษาค้นคว้า ทดลอง วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับงานวิชาการเกษตร เช่น การ ปรับปรุง การบำรุงพันธุ์ การขยายพันธุ์ การคัดพันธุ์ต้านทานโรคและศัตรูพืช การปรับปรุงวิธีการผลิต การใช้ ปุ๋ย การเก็บรักษาผลผลิตจากข้าว พืชไร่ พืชสวน เป็นต้น
- งานสาธิตการปลูกพืชและการปราบศัตรูพืช ให้คำปรึกษาแนะนำ อบรม และ ส่งเสริมวิชาการ และความก้าวหน้าทางการเกษตรแก่เกษตรกร และประเมินโดยทั่วไปช่วยตรวจสอบ
- งานวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการทดลองทางการเกษตร
- งานวิเคราะห์วิจัยเพื่อปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต ผลผลิต และคุณภาพของผลผลิต ทางทางการเกษตรของสถานีและพื้นที่ทดลองในความรับผิดชอบ
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๑.๘ งานนิติการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัย พิจารณาตรวจร่างเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ของเทศบาล

- งานจัดทำนิติกรรม หรือเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมายรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการทางคดี
- งานสอบสวนตรวจพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พนักงานเทศบาล และการร้องทุกข์ หรืออุทธรณ์
- งานวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย
- งานดำเนินการทางคดี
- งานดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. กองคลัง

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานการจ่าย การรับ การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน และเอกสารทางการเงิน การตรวจสอบใบสำคัญ ฎีกา งานเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินบำเหน็จ บำนาญ เงินอื่น ๆ งานเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณฐานะทางการเงิน การจัดสรรเงินต่าง ๆ การจัดทำบัญชีทุกประเภท ทะเบียนคุมเงินรายได้และรายจ่ายต่าง ๆ การควบคุมการเบิกจ่าย งานทำงบทดลองประจำปี ประจำปี งานเกี่ยวกับการพัสดุของเทศบาลและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย มีการแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น ๑ ฝ่าย ๕ งาน ดังนี้

๒.๑ ฝ่ายบริหารงานคลัง

๒.๑.๑ งานการเงินและบัญชี มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินทุกประเภท
- งานควบคุมและจัดทำทะเบียนงบประมาณรายจ่าย
- งานจัดทำเช็คและจัดเก็บเอกสารการจ่ายเงิน
- งานการจ่ายเงินและตรวจสอบหลักฐานใบสำคัญคู่จ่าย
- งานจัดทำบัญชีและทะเบียนที่เกี่ยวข้องทุกประเภท
- งานจัดทำรายงานประจำวัน ประจำเดือน ประจำปีและรายงานอื่น ๆ
- งานจัดทำสถิติรายรับและรายจ่ายจริง ประจำปีงบประมาณ
- จัดทำประมาณการรายรับและรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ
- จัดทำสถิติเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินสะสม
- จัดทำสถิติรายรับและรายจ่ายเกี่ยวกับงบเฉพาะการ
- การรายงานสถิติการคลังประจำปีและการให้ข้อมูลทางด้านสถิติการคลัง
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๑.๒ งานพัสดุและทรัพย์สิน มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานจัดหา จัดซื้อ การตรวจรับ การเบิกจ่ายพัสดุของเทศบาล
- งานการซ่อมแซมและบำรุงรักษาพัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ

- งานจัดทำทะเบียนพัสดุ
- งานเก็บรักษาใบสำคัญ หลักฐานและเอกสารเกี่ยวกับพัสดุ
- งานจัดทำรายงานทะเบียนทรัพย์สินและงานบริการข้อมูลออกสำรวจ คัดลอกข้อมูล ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สินเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์
- งานตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงให้เป็นข้อมูลปัจจุบันประสานสรุปจัดส่งข้อมูลให้งานจัดเก็บรายได้
- งานจัดทำแบบรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนการจัดหาพัสดุประจำปี ตามแบบ ผด. ๓

- งานจัดทำแผนการจัดหาพัสดุ ตามแบบ ผด.๔
- งานจัดทำแผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง ตามแบบ ผด.๕
- งานรายงานผลการปฏิบัติงาน ตามแบบ ผด.๖
- งานจัดทำแผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างและรายงาน ตามระเบียบ ค.ต.ง.
- งานรับผิดชอบวางแผนการเบิกจ่ายน้ำมันและควบคุมการออกไปสั่งซื้อน้ำมัน โดยให้มีการตรวจสอบจากหัวหน้าหน่วยงานผู้เบิก
- งานควบคุมการให้เลขรหัสพัสดุ ประเภทครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง พร้อมจัดทำการ์ดทะเบียนคุมให้เรียบร้อยถูกต้องและเป็นไปตามที่ระเบียบกำหนด
- งานตรวจสอบพัสดุประจำปี
- งานจัดทำทรัพย์สินทุกสิ้นปีงบประมาณเพื่อประกอบการจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงิน
- งานการตรวจสอบสภาพพัสดุและขั้นตอนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องก่อนการถอนคืนหลักประกันสัญญาสำหรับงานที่อยู่ในความรับผิดชอบจัดซื้อจัดจ้าง
- งานจัดทำบัญชีคุมการเบิกจ่ายพัสดุของหน่วยงาน
- งานจัดทำทะเบียนคุมหลักประกันสัญญาประเภทหนังสือค้ำประกันสัญญา
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๑.๓ งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานจัดทำประกาศให้มายื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินเพื่อชำระภาษี
- งานตรวจสอบและจัดทำบัญชีที่อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณจัดเก็บจากทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี
- งานรับและตรวจสอบแบบแสดงรายการทรัพย์สิน หรือแบบคำร้องของผู้เสียภาษี ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นๆ
- งานพิจารณาประเมินละกำหนดค่าภาษีแก่ผู้เสียภาษี
- งานแจ้งผลการประเมินค่าภาษีแก่ผู้เสียภาษี
- งานจัดเก็บและชำระรายได้จากผู้เสียภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่นๆ

- งานลงรายการเกี่ยวกับโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้ายในทะเบียนเงินผลประโยชน์และทะเบียนควบคุมผู้ชำระภาษี ของผู้เสียภาษีแต่ละรายเป็นประจำทุกวัน
- งานดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ภาษี
- งานเก็บรักษาและการนำส่งเงินประจำวันแบบพิมพ์ต่างๆ
- งานเก็บรักษาและเบิกจ่ายแบบพิมพ์ต่างๆ
- งานเอกสารและหลักฐานการเสียภาษีค่าธรรมเนียมรายได้อื่น
- งานศึกษาวิเคราะห์ วิจัย เสนอแนะเพื่อปรับปรุง การจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและการหารายได้อื่นๆ ของเทศบาล
- งานวางแผนการจัดเก็บรายได้ และแก้ปัญหาอุปสรรคในการจัดเก็บรายได้งานวางแผนและโครงการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ของเทศบาล
- งานพิจารณาการปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินและกำหนดค่ารายปีของภาษีโรงเรือน และที่ดินบำรุงท้องที่และรายได้อื่น
- งานประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษีอากร
- งานจัดทำหนังสือแจ้งให้ผู้อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีทราบล่วงหน้า
- งานตรวจสอบและจัดทำบัญชีรายชื่อของผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สิน หรือ คำร้องภายในกำหนด และรายชื่อผู้ไม่ชำระภาษี ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นๆ ภายในกำหนดของแต่ละปี
- งานจัดทำหนังสือแจ้งเตือนแก่ผู้เสียภาษี กรณีไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินภายในกำหนด
- งานจัดทำหนังสือแจ้งเตือนแก่ผู้เสียภาษี ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นภายในกำหนด
- งานประสานงานกับฝ่ายนิติการเพื่อดำเนินคดีแก่ผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีท้องถิ่น (ไม่ยื่นแบบฯ และไม่ชำระภาษี) โดยเสนอให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการ
- งานเกี่ยวกับการดำเนินการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน
- งานประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
- งานปรับข้อมูลในทะเบียนทรัพย์สินและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๑.๔ งานแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สิน มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานคัดลอกข้อมูลที่ดิน
- งานปรับข้อมูลแผนที่ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- งานปรับข้อมูลแผนที่ภาษีบำรุงท้องที่
- งานตรวจสอบข้อมูลภาคสนาม
- งานตรวจสอบรหัสประจำแปลงที่ดิน
- งานจัดเก็บและบำรุงรักษาแผนที่ภาษี

ภาษี

- งานปรับข้อมูลในทะเบียนทรัพย์สินและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- งานสำรวจและตรวจสอบข้อมูลภาคสนาม
- งานตรวจสอบรหัสประจำแปลงที่ดิน รหัสชื่อเจ้าของทรัพย์สินและรหัสชื่อผู้ชำระ
- งานจัดเก็บและดูแลรักษาทะเบียนทรัพย์สินและเอกสาร ข้อมูลต่างๆ
- งานการจัดทำรายงานประจำเดือน
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๑.๕ งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- ปฏิบัติงานธุรการและงานสารบรรณ ภายในกองคลัง
- ดูแลเก็บรักษาเอกสาร ระเบียบ คำสั่ง ของกองคลังให้เรียบร้อย สามารถตรวจสอบเอกสารดังกล่าวได้
- งานสนับสนุนและบริการข้อมูลข่าวสารด้านการเงินและบัญชี
- งานประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกองคลัง
- งานสนับสนุนและบริการประชาชน
- งานอำนวยความสะดวกและประสานราชการ
- งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินของกองคลัง
- งานกิจกรรม ๕ ส ในโซนความรับผิดชอบ
- ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

๓. กองช่าง

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจ ออกแบบ การจัดทำข้อมูลทางด้านวิศวกรรม การจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานออกแบบและเขียนแบบ การตรวจสอบการก่อสร้าง งานการควบคุมอาคารตามระเบียบกฎหมาย งานแผนการปฏิบัติงานการก่อสร้างและซ่อมบำรุง การควบคุมการก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานแผนงานด้านวิศวกรรมเครื่องจักรกล การรวบรวมประวัติติดตามควบคุมการปฏิบัติงานเครื่องจักรกล การควบคุมการบำรุงรักษาเครื่องจักรกลและยานพาหนะ งานเกี่ยวกับแผนงาน ควบคุมเก็บรักษา การเบิกจ่ายวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ น้ำมันเชื้อเพลิง และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย มีการแบ่งส่วนราชการ ออกเป็น ๑ ฝ่าย ๖ งาน ดังนี้

๓.๑ ฝ่ายการโยธา

๓.๑.๑ งานสาธารณูปโภค มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานด้านการก่อสร้าง ถนน สะพาน ทางเท้า เขื่อน และสิ่งติดตั้งอื่น ๆ
- งานวางโครงการและควบคุมการก่อสร้าง
- งานซ่อมบำรุงรักษาอาคาร ถนน สะพาน เขื่อน ทางเท้า
- งานควบคุมดูแลอาคารสถานที่

- งานปรับปรุงแก้ไขและป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
- งานให้คำปรึกษาแนะนำหรือตรวจสอบเกี่ยวกับงานก่อสร้าง
- งานควบคุมพัสดุ งานด้านโยธา
- งานประมาณราคา งานซ่อมบำรุงรักษา
- งานออกแบบ จัดสถานที่ ติดตั้งไฟฟ้า ในงานรัฐพิธี งานประเพณีและงานอื่น ๆ
- งานสำรวจออกแบบและคำนวณอุปกรณ์ไฟฟ้า
- งานซ่อมบำรุงการไฟฟ้าในเขตเทศบาล
- งานเกี่ยวกับการก่อสร้างโรงเรือนและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ
- งานขออนุญาตปลูกสร้าง แก้ไข ดัดแปลง เปลี่ยนแปลงอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง
- งานสำรวจและจัดทำแผนที่ต่าง ๆ
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๑.๒ งานก่อสร้างและซ่อมบำรุง มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานออกแบบคำนวณด้านวิศวกรรม
- งานวางโครงการและควบคุมการก่อสร้าง ด้านสถาปัตยกรรม
- งานให้คำปรึกษาแนะนำหรือตรวจสอบเกี่ยวกับงานทางด้านวิศวกรรม
- งานออกแบบรายการ
- งานสำรวจหาข้อมูลรายละเอียดเพื่อคำนวณออกแบบรายละเอียดทางด้าน

วิศวกรรม

- งานศึกษาวิเคราะห์วิจัยทางด้านวิศวกรรม
- งานประมาณราคาก่อสร้างทางด้านวิศวกรรม
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๑.๓ งานออกแบบและควบคุมอาคาร มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานสถาปัตยกรรมและมัณฑศิลป์
- งานตรวจสอบแบบแปลนการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารทางด้านวิศวกรรม งาน

ออกแบบรายการ รายละเอียดทางด้านวิศวกรรม

- งานออกแบบคำนวณด้านวิศวกรรม
- งานควบคุมการก่อสร้างตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
- งานตรวจสอบกำหนดผังบริเวณแนวระดับของอาคารที่ขออนุญาต
- งานตรวจรับรองอาคาร
- งานตรวจสอบการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
- งานตรวจสอบแก้ไขปัญหาเรื่องราวและการให้บริการประชาชนเกี่ยวกับการ

ควบคุมอาคาร

- งานฝ่ายบริการข้อมูลและหลักเกณฑ์

- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๑.๔ งานผังเมือง มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานรองรับระวางแนวเขตที่ดิน
- งานจัดทำและวางผังเมือง
- งานพัฒนาปรับปรุงชุมชนแออัด
- งานสำรวจรวบรวมข้อมูลด้านผังเมือง
- งานให้คำปรึกษาด้านผังเมืองและสิ่งแวดล้อม
- งานเวนคืนและจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน
- งานแผนที่ภาษี
- งานควบคุมแนวเขตถนน ทางสาธารณะ และที่ดินสาธารณะประโยชน์
- งานตรวจสอบโครงการพัฒนาผังเมือง
- งานควบคุมให้ปฏิบัติตามผังเมืองรวม
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๑.๕ งานอาคารสถานที่ และไฟฟ้าสาธารณะ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานออกแบบ จัดสถานที่
- งานติดตั้งไฟฟ้า บำรุงรักษา ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ ไฟฟ้า อาคาร สถานที่
ต่างๆ
- งานเก็บรักษาวัสดุ อุปกรณ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่
- งานสำรวจออกแบบและคำนวณอุปกรณ์ไฟฟ้า
- งานควบคุมการก่อสร้างในการติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า
- งานซ่อมบำรุงการไฟฟ้าในเขตเทศบาล งานให้คำปรึกษาแนะนำตรวจสอบในด้าน
การไฟฟ้า
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๑.๖ งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- ปฏิบัติงานธุรการและงานสารบรรณ ภายในกองช่าง
- ดูแลเก็บรักษาเอกสาร ระเบียบ คำสั่ง ของกองช่างให้เรียบร้อย สามารถตรวจสอบ
เอกสารดังกล่าวได้
- งานสนับสนุนและบริการข้อมูลข่าวสารด้านงานสำรวจ ออกแบบ ควบคุมอาคาร
และการก่อสร้าง
- งานประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกองช่าง
- งานสนับสนุนและบริการประชาชน
- งานอำนวยความสะดวกและประสานราชการ

- งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินของกองช่าง
- งานกิจกรรม ๕ ส ในโซนความรับผิดชอบ
- ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

๔. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับสาธารณสุขชุมชน ส่งเสริมสุขภาพและอนามัย การป้องกันโรคติดต่อ งานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการด้านสาธารณสุข งานสัตวแพทย์ ในกรณีที่ยังไม่ได้จัดตั้งกองแพทย์ จะมีงานด้านการรักษาพยาบาลในเบื้องต้นเกี่ยวกับศูนย์บริการสาธารณสุขและงานทันตสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในหน้าที่ของงานสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ งานศูนย์บริการสาธารณสุข งานวางแผนสาธารณสุข และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย มีการแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น ๑ ฝ่าย ๕ งาน ดังนี้

๔.๑ ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข

๔.๑.๑ งานสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานควบคุมด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม
- งานสุขาภิบาลอาหารและโภชนาการ
- งานควบคุมการประกอบการค้าที่น้ำรังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- งานป้องกันแก้ไขเหตุรำคาญและมลภาวะ
- งานสุขาภิบาลโรงงาน
- งานชีวะอนามัย
- งานฉาปนสถาน
- งานกวาดล้างทำความสะอาด
- งานเก็บรวบรวมขยะมูล
- งานขนถ่ายขยะมูลฝอย
- งานขนถ่ายสิ่งปฏิกูล
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๔.๑.๒ งานป้องกันและควบคุมโรค มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแลและ รับผิดชอบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของการสัตว์แพทย์ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อการทันตสาธารณสุข และการส่งเสริมสุขภาพ โดยมีภารกิจภายในงาน ดังนี้

๑. การสัตว์แพทย์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมและรับผิดชอบโรคสัตว์ การควบคุมและรับผิดชอบโรคที่เกิดจากสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าที่นำมาเลี้ยง หรือสัตว์ที่ อยู่อาศัยตามธรรมชาติ การเฝ้าระวังและรับผิดชอบโรคในกลุ่มบุคคลซึ่งประกอบอาชีพซึ่งเสี่ยงต่อการติดโรคสัตว์ การควบคุมการฆ่าสัตว์ และโรงฆ่าสัตว์ การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า การป้องกันโรคติดต่อหรืออันตรายหรือเหตุรำคาญจากสัตว์ การ

รายงานข้อมูลสถิติและการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการด้านสัตวแพทย์ และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๒. การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค การควบคุมแมลงและพาหะนำโรค งานควบคุมป้องกันโรคติดต่อ การป้องกันการติดยาหรือสารเสพติด และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๓. การทันตสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการทันตกรรม การส่งเสริมทันตสุขภาพและทันตกรรมป้องกัน การเผยแพร่และอบรมทันตสาธารณสุข การวิชาการทันตสาธารณสุข และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๔. การส่งเสริมสุขภาพ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับด้านสุขศึกษา การอนามัยโรงเรียน การอนามัยแม่และเด็ก การวางแผนครอบครัว การสาธารณสุขมูลฐาน การโภชนาการ การสุขภาพจิต

๕. งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๔.๑.๓ งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงาน การสุขาภิบาลอนามัยสิ่งแวดล้อม การวางแผนสาธารณสุข การศูนย์บริการสาธารณสุข การรักษาความสะอาด การจัดการขยะและน้ำเสีย โดยมีภารกิจภายใน ดังนี้

๑. การวางแผนสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานวางแผนด้านสาธารณสุข จัดทำแผนงานโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ประสาน รวบรวมแผน และการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข งานข้อมูลข่าวสาร จัดทำและสนับสนุนระเบียบภายในหน่วยงานต่างๆ งานประเมินผล และงานนิเทศติดตามผลงานทางด้านสาธารณสุข งานเผยแพร่กิจกรรมทางวิชาการ ด้านสาธารณสุข งานพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๒. การศูนย์บริการสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการงานให้บริการรักษาพยาบาลในและ นอกสถานที่ งานสนับสนุนแพทย์เกี่ยวกับตรวจวินิจฉัยและให้บริการรักษา -พยาบาล และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๓. การรักษาความสะอาด มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานกวาดล้าง ทำความสะอาดงานเก็บรวบรวมขยะ มูลฝอย งานขนถ่ายสิ่งปฏิกูล งานขนถ่ายขยะมูลฝอย และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๔. การจัดการขยะและน้ำเสีย มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานควบคุมบริหารจัดการ ตรวจสอบในระบบการจัดการขยะและน้ำเสีย ทำการวิเคราะห์คุณภาพปัญหาสิ่งแวดล้อม และผลกระทบจากการจัดการขยะและน้ำเสีย บำรุงรักษาซ่อมแซมครุภัณฑ์และสถานที่ จัดภูมิทัศน์ของสถานที่.งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๔.๑.๔. งานส่งเสริมสวัสดิการ และพัฒนาชุมชน มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนในพื้นที่
- งานการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์
- งานสำรวจข้อมูลเพื่อจัดสวัสดิการสังคม
- งานสำรวจข้อมูลผู้ด้อยโอกาส
- งานส่งเสริมสวัสดิการให้แก่เด็กและเยาวชน
- งานประสานและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมและจัดสวัสดิการ

สังคม

- งานให้คำปรึกษา แนะนำ ในด้านการส่งเสริมและสวัสดิการสังคม
- งานสำรวจและจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนเพื่อรับผิดชอบในการปรับปรุงชุมชนของ

ตนเอง

- งานฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน
- งานจัดระเบียบชุมชน
- งานประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำบริการขั้นพื้นฐานไปบริการ

แก่ชุมชน

- งานจัดทำโครงการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ให้แก่ชุมชน
- งานดำเนินการพัฒนาชุมชนทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา การ

อนามัย และสุขภาพ

- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๔.๑.๕ งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- งานสารบรรณ การรับส่งและโต้ตอบหนังสือราชการของเทศบาล
- งานพิมพ์หนังสือ เอกสารราชการต่าง ๆ ในกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- งานพิมพ์ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณของกองสาธารณสุข

และสิ่งแวดล้อม

- งานดูแลเก็บรักษาเอกสาร ระเบียบ คำสั่งให้เรียบร้อย สามารถตรวจสอบเอกสาร

ดังกล่าวได้

- งานสนับสนุนและบริการข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆ ของกองสาธารณสุขและ

สิ่งแวดล้อม

- งานประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- งานดูแลรักษา จัดเตรียม และให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การติดต่อ

อำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการประชุมของเทศบาล

- งานสาธารณกุศลของเทศบาล และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขอความร่วมมือ
- งานฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแก่องค์กรชุมชน

- งานจัดทำโครงการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ให้แก่ชุมชน
- งานรับรองคณะศึกษาดูงาน
- งานกิจกรรม ๕ ส ในโซนความรับผิดชอบ
- ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

๕. หน่วยงานตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ

- งานตรวจสอบบัญชี ทะเบียน และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- งานตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่ายเงิน
- งานตรวจสอบเอกสารการรับเงินทุกประเภท
- งานตรวจสอบภาษีทั้งภายนอกและภายใน
- งานตรวจสอบการเก็บรักษาหลักฐานการเงิน การบัญชี การจัดเก็บรายได้
- งานตรวจสอบพัสดุและการเก็บรักษาเงิน
- งานตรวจสอบทรัพย์สินของเทศบาล
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

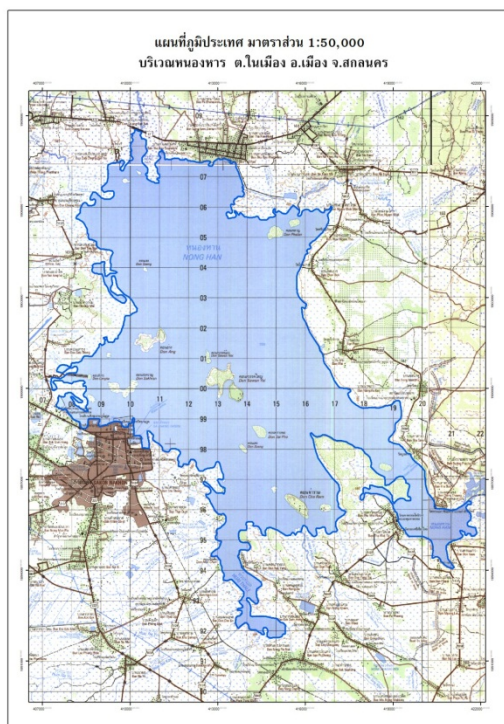
รายรับของเทศบาล

รายรับของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

รายรับ	รายรับจริง ปี ๒๕๖๐	ประมาณการ ปี ๒๕๖๑	ประมาณการ ปี ๒๕๖๒
๑. รายได้จัดเก็บเอง			
๑.๑ หมวดภาษีอากร	๑๔๑,๙๓๕.๘๕	๑๔๓,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐
๑.๒ หมวดค่าธรรมเนียมค่าปรับและใบอนุญาต	๔๓๗,๗๒๗	๕๘๔,๐๐	๔๙๑,๐๐๐
๑.๓ หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	๑๖๕,๔๙๔.๕๑	๒๖๐,๐๐๐	๒๑๐,๐๐๐
๑.๔ หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์	๑,๓๖๒,๔๑๐	๑,๕๐๔,๐๐๐	๑,๕๐๔,๐๐๐
๑.๕ หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	๖๔,๓๖๐	๒๕๕,๐๐๐	๗๑,๐๐๐
๑.๖ หมวดรายได้จากทุน	๒๒๕	๑,๐๐๐	๒,๐๐๐
๒. รายได้ที่รัฐบาลเก็บแล้วจัดสรรให้ อปท.			
๒.๑ หมวดภาษีจัดสรร	๑๗,๒๘๘,๔๒๕.๓๘	๑๖,๖๐๐,๐๐๐	๑๗,๔๗๘,๐๐๐
๓. รายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้ อปท.	๑๗,๒๘๘,๔๒๕.๓๘	๑๖,๖๐๐,๐๐๐	๑๗,๔๗๘,๐๐๐
๓.๑ หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	๒๑,๖๗๕,๐๗๘.๗๑	๒๓,๕๘๔,๐๐๐	๒๕,๕๒๖,๐๐๐
รวม	๔๑,๑๓๕,๖๕๖.๔๕	๔๒,๙๓๑,๐๐๐	๔๕,๔๒๒,๐๐๐

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะทั่วไปเป็นพื้นที่ลุ่มๆ ดอนๆ ติดกับน้ำหนองหาร เป็นทุ่งนาลักษณะเป็นที่ราบลุ่มสลับกับที่ดอน มีลำน้ำพุงและลำห้วยสาครไหลผ่าน พื้นที่เหมาะสำหรับการทำนาข้าวและปลูกพืชผักหลังฤดูเก็บเกี่ยว เช่น ถั่วลิสง มะเขือเทศ ข้าวโพด มัน ผักตามท้องตลาดอื่นๆ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของตำบลเหล่าปอแดง ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล ซึ่งมีอยู่ ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่ประมาณ กลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้มีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป

ฤดูกาลของพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดง พิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของจังหวัดสกลนคร สามารถแบ่งออกได้ เป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูหนาว เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยและบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนซึ่งเป็นมวลอากาศเย็นจะ แผ่ลงปกคลุมประเทศไทยในช่วงดังกล่าว ทำให้จังหวัดสกลนครมีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป เดือนที่มีอากาศหนาวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม

ฤดูร้อน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นที่มีอากาศร้อนอบอ้าว โดยทั่วไป โดยเฉพาะเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดของปี

ฤดูฝน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเอา ความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย ประกอบกับในช่วงดังกล่าวร่องความกดอากาศต่ำที่พาด อยู่บริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพาดผ่านบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ประเทศไทย ทำให้อากาศเริ่มชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป โดยเฉพาะเดือน สิงหาคมเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกหนาแน่นมากที่สุดในรอบปี แต่อย่างไรก็ตามนอกจากปัจจัยดังกล่าวที่ให้มีฝนตกชุก แล้วยังขึ้นอยู่กับอิทธิพลของพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าใกล้หรือเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

๑.๔ ลักษณะของดิน

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของตำบลเหล่าปอแดงซึ่งเป็นที่ราบลุ่ม ติด หนองหารสภาพของดินเป็นดินเหนียวปนทราย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มค่อนข้างจะมีความอุดมสมบูรณ์ พอสมควร ส่วนในที่ดอนนั้นจะมีความอุดมสมบูรณ์น้อยและเป็นดินเค็มบางส่วน

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ประกอบด้วยหมู่บ้านจำนวน ๑๒ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านหนองแคน	ผู้ปกครอง	๑. นายกำชัย แผ่นทอง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑
		๒. นายประวิทย์ ศรีบุตรดี	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑
		๓. นายปิยะ กรพันธ์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑
หมู่ที่ ๒ บ้านหนองแดง	ผู้ปกครอง	๑. นายสมศักดิ์ แก่นปัดชา	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๒
		๒. นายหงษ์ทอง ลาตประมา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๒
		๓. นางลำพูน ลีลาชัย	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๒
หมู่ที่ ๓ บ้านท่าวัด	ผู้ปกครอง	๑. นางทัศนีย์ ดาบสีพาย	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๓
		๒. นายวิชัย มนต์อินต์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๓
		๓. นายก้องเกียรติ มุลทองสุข	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๓
หมู่ที่ ๔ บ้านกกส้มโฮง	ผู้ปกครอง	๑. นางยอม มุลตองคะ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๔
		๒. นายถนอม วิพรหมหา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๔
		๓. นายเสถียร มีไกรราช	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๔
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองสระ	ผู้ปกครอง	๑. นายสุระพงษ์ โคตรธรรม	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๕
		๒. นายวิหาร จันทามิ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๕
		๓. นางจิราพรรณ วงศ์เครือสอน	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๕
หมู่ที่ ๖ บ้านเหล่าปอแดง	ผู้ปกครอง	๑. นายนฤวัตร์ พรหมไพสน์	กำนัน ทต.เหล่าปอแดง
		๒. นายสมชาย พังแสงสุ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๖
		๓. นายภาพร วิพรหมหา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๖

หมู่ที่ ๗ บ้านหนองปลาน้อย ผู้ปกครอง	๑.นายสมบุญ นาลงพรม	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๗
	๒.นายมนตรี ไชยวังรา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๗
	๓.นายชัยณรงค์ พวงมะลิ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๗
หมู่ที่ ๘ บ้านดอนยาง ผู้ปกครอง	๑.นายบรรจง พรมไพสนธ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๘
	๒.นางวิสัย เบ้าหล่อ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๘
	๓.นางประเทือง ทศคร	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๘
หมู่ที่ ๙ บ้านท่าวัดใต้ ผู้ปกครอง	๑.นายสายันต์ บุระเนตร	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๙
	๒.นายสุรศักดิ์ จันทรงษ์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๙
หมู่ที่ ๑๐ บ้านดอนก้อย ผู้ปกครอง	๑.นายสุรพล อุบัติ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๐
	๒.นางประทีน มีไกรราช	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๐
	๓.นายสมชาย ดาบพลหาญ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๐
หมู่ที่ ๑๑ บ้านดอนยางใต้ ผู้ปกครอง	๑.นายชัยวุฒิ ศรีเพี้ยชัย	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๑
	๒.นายทองศักดิ์ วงศ์กาฬสินธุ์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๑
	๓.นางกัลยา หาญจำปา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๑
หมู่ที่ ๑๒ บ้านกกกะพุง ผู้ปกครอง	๑.นายวันชัย จีวพิมพ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๒
	๒.นายทันสมัย คำตลบ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๒
	๓.นายสมยศ มีไกรราช	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๒

และมี

นายณานิสิทธิ์ ศรีเพี้ยชัย	สารวัตรกำนัน
นายวิมลชัย พรมไพสนธ์	สารวัตรกำนัน
นายสมาน ดาโอภา	แพทย์ประจำตำบล

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง ทั้งเขตเทศบาลเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาออกเป็น ๒ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๒ บ้านหนองแดง
- หมู่ที่ ๔ บ้านกกส้มโฮง
- หมู่ที่ ๕ บ้านหนองสระ
- หมู่ที่ ๖ บ้านเหล่าปอแดง
- หมู่ที่ ๗ บ้านหนองปลาน้อย
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านกกกะพุง

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบไปด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านหนองแคน
- หมู่ที่ ๓ บ้านท่าวัดเหนือ
- หมู่ที่ ๘ บ้านดอนยาง
- หมู่ที่ ๙ บ้านท่าวัดใต้
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านดอนกกยาง
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านดอนยางใต้

(๑) สภาเทศบาล ทำหน้าที่นิติบัญญัติ และควบคุมฝ่ายบริหารประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน ๑๒ คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี สภาเทศบาลมีประธานสภาหนึ่งคน และรองประธานสภาหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากสมาชิกสภาเทศบาลตามมติของสภาเทศบาล

(๒) นายกเทศมนตรี ทำหน้าที่บริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับเทศบัญญัติ และนโยบาย ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และมีรองนายกเทศมนตรี จำนวน ๒ คน เลขานุการ หนึ่งคน และที่ปรึกษา นายกเทศมนตรีจำนวน หนึ่งคน มาจากการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี

คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง

๑. นายอนุพงศ์	หอมจันทร์	นายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
๒. นายประยงค์	พลวิชัย	รองนายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
๓. นายพรศักดิ์	นานาวิน	รองนายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
๔. นางกุล	พวงมาลา	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
๕. นายสีพัน	มีไกรราช	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง

๓. ประชากร

๓.๑ จำนวนประชากรของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดงแยกตามหมู่บ้าน

ที่	บ้าน/หมู่ที่	หญิง	ชาย	รวม
๑	บ้านหนองแคน ม.๑	๔๗๕	๕๐๔	๙๗๙
๒	บ้านหนองแดง ม.๒	๒๒๓	๒๒๓	๔๔๖
๓	บ้านท่าวัดเหนือ ม.๓	๖๐๘	๖๐๕	๑,๒๑๓
๔	บ้านกกส้มโฮง ม.๔	๑๔๔	๑๖๗	๓๑๑
๕	บ้านหนองสระ ม.๕	๒๓๕	๒๓๙	๔๗๔

๖	บ้านเหล่าปอแดง ม.๖	๓๙๐	๔๐๖	๗๙๖
๗	บ้านหนองปลาน้อย ม.๗	๔๙๐	๔๘๑	๙๗๑
๘	บ้านดอนยาง ม.๘	๒๔๔	๒๓๑	๔๗๕
๙	บ้านท่าวัดใต้ ม.๙	๔๑๔	๓๗๐	๗๘๔
๑๐	บ้านดอนกกยาง ม.๑๐	๑๗๓	๑๖๘	๓๔๑
๑๑	บ้านดอนยางใต้ ม.๑๑	๓๐๐	๒๗๓	๕๗๓
๑๒	บ้านกกกะพุง ม.๑๒	๑๐๕	๑๑๕	๒๒๐
รวม		๓,๘๐๑	๓,๗๘๒	๗,๕๘๓

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากรของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง (เปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ ปี)					
		พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑	บ้านหนองแคน	๔๙๗	๔๘๒	๔๙๙	๔๘๒	๕๐๔	๔๗๕
๒	บ้านหนองแดง	๒๑๓	๒๐๙	๒๑๑	๒๑๒	๒๒๓	๒๒๓
๓	บ้านท่าวัดเหนือ	๖๑๑	๖๓๐	๖๑๐	๖๑๕	๖๐๕	๖๐๘
๔	บ้านกกส้มโฮง	๑๕๕	๑๔๐	๑๕๗	๑๔๒	๑๖๗	๑๔๔
๕	บ้านหนองสระ	๒๒๙	๒๔๑	๒๓๐	๒๔๑	๒๓๙	๒๓๕
๖	บ้านเหล่าปอแดง	๔๐๔	๓๘๖	๔๐๕	๓๘๗	๔๐๖	๓๙๐
๗	บ้านหนองปลาน้อย	๔๗๔	๔๙๘	๔๘๐	๔๙๘	๔๘๑	๔๙๐
๘	บ้านดอนยาง	๒๒๘	๒๔๐	๒๓๐	๒๔๐	๒๓๑	๒๔๔
๙	บ้านท่าวัดใต้	๓๖๘	๓๙๙	๓๖๙	๔๑๙	๓๗๐	๔๑๔
๑๐	บ้านดอนกกยาง	๑๖๓	๑๗๒	๑๖๔	๑๗๓	๑๖๘	๑๗๓
๑๑	บ้านดอนยางใต้	๒๗๗	๒๙๐	๒๗๔	๒๙๕	๒๗๓	๓๐๐
๑๒	บ้านกกกะพุง	๑๑๒	๑๐๔	๑๑๕	๑๐๕	๑๑๕	๑๐๕
รวม		๓,๗๓๑	๓,๗๙๑	๓,๗๔๔	๓,๘๐๙	๓,๗๘๒	๓,๘๐๑
		๗,๕๒๒		๗,๕๕๓		๗,๕๘๓	

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากร ของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง (ปี พ.ศ. ๒๕๖๒)			
ประชากร	หญิง	ชาย	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๗๖๖	๘๒๘	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๒,๔๔๐	๒,๕๑๙	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๕๙๔	๔๓๖	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๓,๘๐๐	๓,๗๘๓	ทั้งสิ้น ๗,๕๘๓ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ด้านการศึกษาในเขตเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง มีการจัดการด้านการศึกษา โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง จำนวน ๓ แห่ง มีโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน ๕ แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง ตามข้อมูล ดังนี้

ข้อมูลด้านสถาบันการศึกษาในเขตเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง

สังกัด	ชื่อสถาบันการศึกษา	จัดการศึกษาระดับ
สำนักงานพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน	โรงเรียนบ้านหนองแคนสหราษฎร์วิทยา	อนุบาล - ประถมศึกษาปีที่ ๖
สำนักงานพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน	โรงเรียนบ้านดอนยาง (สหราษฎร์วิทยา)	อนุบาล - ประถมศึกษาปีที่ ๖
สำนักงานพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน	โรงเรียนบ้านหนองปลาน้อย (สุทธะเรืองศิลป์)	อนุบาล - ประถมศึกษาปีที่ ๖
สำนักงานพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน	โรงเรียนบ้านหนองสระ	อนุบาล - ประถมศึกษาปีที่ ๖
สำนักงานพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน	โรงเรียนบ้านท่าวัดคุรุราษฎร์บำรุงวิทย	อนุบาล - มัธยมศึกษาปีที่ ๓
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแคน	อนุบาลก่อนวัยเรียน ๒ - ๔ ปี
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเหล่าปอแดง	อนุบาลก่อนวัยเรียน ๒ - ๔ ปี
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าวัด	อนุบาลก่อนวัยเรียน ๒ - ๔ ปี

๔.๒ การสาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	จำนวน	๑	แห่ง
สถานพยาบาลเอกชน	จำนวน	๑	แห่ง
หน่วยกู้ชีพ-กู้ภัยเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง	จำนวน	๑	แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง มีการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นบางครั้ง คือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังใจจากตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางเทศบาลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดง ได้ข้อมูลจากสถานีตำรวจภูธรเมืองสกลนครแจ้งประสานกับผู้นำในพื้นที่ว่าในตำบลเหล่าปอแดงมีบางหมู่บ้านที่มีการระบาดของยาเสพติด จึงได้จัดทำโครงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด “ยุทธการทูปหม้อข้าวเข้าตี คีนชุมชนดีให้แผ่นดิน” เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ให้กับหมู่บ้านเป้าหมาย ผลจากการดำเนินโครงการเป็นไปในทางที่ดีมาก เนื่องจากได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน โดยมีเทศบาลตำบลเหล่าปอแดงช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดง สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ส่วนราชการอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เทศบาลตำบลเหล่าปอแดงได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

ตามที่เทศบาลตำบลเหล่าปอแดงได้ดำเนินโครงการป้องกันยาเสพติดในเขตพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในโครงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด “ยุทธการทูปหม้อข้าวเข้าตี คีนชุมชนดีให้แผ่นดิน” เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

๑. พิธีเปิดและบรรยายพิเศษ โดย พ.ต.อ.กิตติเดช บำรุง ผู้กำกับการ สภ.เมืองสกลนคร ประธานในพิธีเปิดการอบรมได้ให้ข้อคิดแก่ประชาชนที่เข้าร่วมการอบรม ให้ตระหนักถึงปัญหาด้าน ยาเสพติด การอบรมครั้งนี้เป็นสิ่งที่ดีเป็นการให้ความรู้แก่ประชาชนให้รู้เท่าทันในปัญหายาเสพติด

๒. บรรยายให้ความรู้หัวข้อ สถานการณ์ยาเสพติดของชาติและจังหวัดสกลนคร ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดย พ.ต.ท. พันจิตต์ ศรีตลาด สวป.สภ.เมืองสกลนคร

วิทยากรได้บรรยายให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโทษของยาเสพติด

ปัญหา อุปสรรค

ในการดำเนินงานตามโครงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด “ยุทธการทูปหม้อข้าวเข้าตี คีนชุมชนดีให้แผ่นดิน” เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เนื่องจากการตั้งเกณฑ์จำนวนของผู้เข้าร่วมโครงการให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนครัวเรือนของหมู่บ้าน (๓๓๑ คน) แต่มีผู้เข้ารับการอบรมในโครงการเกินกว่าร้อยละ ๗๐ คือ มีจำนวนผู้ที่ลงทะเบียนทั้งสิ้น ๔๗๕ คน (รวมคณะทำงาน) ทำให้การเตรียมการในบางส่วน อาจขาดตกบกพร่องไปบ้าง ด้วยงบประมาณที่กำหนด แต่ก็สามารถแก้ปัญหาทำให้โครงการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี..

๔.๕ การสังคมสังเคราะห์

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ได้ดำเนินการด้านสังคมสังเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- (๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- (๔) ดำเนินโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน (บางห้วง)
- (๕) ดำเนินการโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป
- (๖) ดำเนินโครงการสงเคราะห์ครอบครัวผู้ยากไร้ที่ตกเกณฑ์ จปฐ.
- (๗) ดำเนินโครงการสร้างและซ่อมที่อยู่อาศัยให้กับผู้ยากไร้ รายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
- (๘) อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน
- (๙) ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้การสนับสนุน
- (๑๐) จัดทำโครงการเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

๕. ระบบบริการขั้นพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- เส้นทางที่ใช้ในการคมนาคมในเขตเทศบาลตำบลเหล่าปอแดงมีทั้งทางบกและทางน้ำ ซึ่งถนนที่ใช้ในการเดินทาง มีดังนี้

ถนนลาดยาง ทางหลวงชนบทมี ๒ สาย

(๑) สายโพนยางคำ-ด่านม่วงคำ เป็นถนนสายหลักซึ่งผ่านหมู่บ้านในเขตตำบลเหล่าปอแดง จำนวน ๗ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บ้านหนองแดง	หมู่ที่ ๒
๒. บ้านหนองปลาน้อย	หมู่ที่ ๗
๓. บ้านเหล่าปอแดง	หมู่ที่ ๖
๔. บ้านกกส้มโฮง	หมู่ที่ ๔
๕. บ้านหนองแคน	หมู่ที่ ๑
๖. บ้านดอนยาง	หมู่ที่ ๘
๗. บ้านดอนยางใต้	หมู่ที่ ๑๑

(๒) สายดอนยาง-ดงเปลือย ผ่านบ้านดอนยาง หมู่ที่ ๘ และบ้านท่าวัดใต้ หมู่ที่ ๙ ซึ่งมีรถโดยสารประจำทางผ่านพื้นที่ และเข้าอำเภอ จังหวัดและเป็นที่ยศจรของรถยนต์ สามล้อ จักรยานยนต์ รถเพื่อการเกษตรและอื่น ๆ

- ถนนระหว่างหมู่บ้าน เป็นถนนลูกรังและถนน คสล. โดยใช้งบประมาณของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ดังนี้

- ถนนลูกรัง สลับกับถนนคอนกรีตเสริมเหล็กประกอบด้วย หมู่ที่ ๕, ๘, ๙
- ถนนลูกรังสลับกับถนนสู่พื้นที่การเกษตรระหว่าง หมู่ที่ ๑, ๒, ๓, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐
- ถนนลูกรัง หมู่ที่ ๑ - ๑๒ ประมาณ ๕๐% ของพื้นที่ถนนทั้งหมด ซึ่งสภาพเป็นหลุม เป็นบ่อการสัญจรไปมาในช่วงฤดูฝนเป็นไปด้วยความลำบาก
- ถนนลูกรัง ประมาณ ๔๐ % ของพื้นที่ถนนทั้งหมด
- ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ประมาณ ๕๐% ของพื้นที่ถนนทั้งหมด

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้เกือบทุกครัวเรือน ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ เทศบาลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้เทศบาลตำบลเหล่าปอแดงได้เตรียมจัดหางบประมาณ และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน

๕.๓ การประปา

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ได้ดำเนินการจัดทำเทศบัญญัติว่าด้วยการใช้น้ำประปา พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อดูแลด้านการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดงมีระบบประปาหมู่บ้าน ขนาดกลาง จำนวน ๕ แห่ง ดังนี้

๑.ระบบประปาหมู่บ้านกกส้มโฮง	หมู่ที่ ๔
๒.ระบบประปาหมู่บ้านหนองสระ	หมู่ที่ ๕
๓.ระบบประปาหมู่บ้านหนองปลาน้อย	หมู่ที่ ๗
๔.ระบบประปาหมู่บ้านท่าวัดใต้	หมู่ที่ ๙
๕.ระบบประปาหมู่บ้านดอนกกยาง	หมู่ที่ ๑๐

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันในพื้นที่เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากประชาชนได้นิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทน ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ สำหรับสถานที่ราชการ ยังคงใช้ระบบโทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร ใช้อยู่ที่ปัจจุบัน คือหมายเลข ๐๔๒-๑๖๐๒๒๒ หมายเลขโทรสาร ๐๔๒-๑๖๐๒๓๐

๕.๕ ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ไม่มีไปรษณีย์ แต่มีบริการไปรษณีย์จากไปรษณีย์ประจำตำบล ซึ่งมี จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการ เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์ – เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์ และมีรถโดยสารผ่านเข้ามายังพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดงในทุกวัน

- มีหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านมีครบทั้ง ๑๒ หมู่บ้าน
- มีบริการให้ใช้อินเทอร์เน็ตฟรี ที่สำนักงานเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง
- เทศบาลตำบลเหล่าปอแดงมีวัสดุ ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ก็มีบางรายการที่ยังขาด

แคลนเนื่องจากมีงบประมาณไม่เพียงพอ วัสดุ ครุภัณฑ์ต่างๆ นั้นมีไว้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ในการดำเนินการกิจบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนเท่านั้น แต่หากประชาชนเดือดร้อน หรือหน่วยงานอื่นเดือดร้อน ก็สามารถมายืมใช้ได้

๖. ระบบเศรษฐกิจ

ในปีงบประมาณ พ. ศ. ๒๕๖๒ เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ได้ประมาณการรายรับไว้แยกเป็น เงินรายได้ จำนวน ๑๗,๔๗๘,๐๐๐ บาท และเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน ๒๕,๕๒๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นประมาณการรายรับทั้งสิ้น จำนวนเงิน ๓๐,๕๐๑,๐๐๐ บาท โดยในส่วนของประมาณการ รายจ่ายตั้งไว้จำนวน ๔๕,๔๒๒,๐๐๐ บาท ซึ่งคาดว่าจะสามารถไปจัดบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๖.๑ การเกษตร

พื้นที่เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ประชากรในเขตเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ส่วนใหญ่ทำการเกษตรและทำนาเป็นอาชีพหลัก ทำการประมงในน้ำหนองหาร ทำไร่ ทำสวนพืชผัก จักรสาน เลี้ยงสัตว์ ทอผ้า การแปรรูปอาหาร ประกอบอาชีพส่วนตัว ค้าขาย และรับจ้างทั่วไป

๖.๒ การประมง

ในเขตพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดงไม่มีการทำประมง แต่เป็นลักษณะการเป็นการจับปลาตามธรรมชาติในบริเวณในครัวเรือนและจำหน่ายตามฤดูกาลเท่านั้น

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ในเขตพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดง เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ เพื่อจำหน่ายและบริโภคเองในครัวเรือน

๖.๔ การบริการ

- ธุรกิจบริการในเขตเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง มีดังนี้

ปั๊มน้ำมันหลอด	จำนวน	๖	แห่ง
ปั๊มน้ำมันหยอดเหรียญ	จำนวน	๒	แห่ง
ปั๊มหัวจ่าย	จำนวน	๑	แห่ง
ร้านเสริมสวย	จำนวน	๙	แห่ง
ร้านซ่อมเหล็ก	จำนวน	๔	แห่ง
ร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า	จำนวน	๒	แห่ง
เสาสัญญาณโทรศัพท์	จำนวน	๔	เสา
สนามชนไก่	จำนวน	๑	แห่ง
โรงสี	จำนวน	๑๗	แห่ง
ร้านค้า	จำนวน	๗๒	แห่ง
ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์	จำนวน	๕	แห่ง
อู่ซ่อมรถยนต์	จำนวน	๒	แห่ง
ร้านซ่อมโทรศัพท์มือถือ	จำนวน	๑	แห่ง
ร้านอาหารตามสั่ง	จำนวน	๑๒	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- แหล่งท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีบ้านท่าวัด (โฮมสเตร์)

๖.๖ อุตสาหกรรม

- ในเขตพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดง ไม่มีการทำอุตสาหกรรม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๑) การรวมกลุ่มของประชาชน แยกประเภทกลุ่ม

- กลุ่มอาชีพ	๑๒	กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์	๑๒	กลุ่ม
- กลุ่มฌาปนกิจตำบล	๑	กลุ่ม
- กลุ่มฌาปนกิจหมู่บ้าน	๓	กลุ่ม
- กลุ่มผู้ใช้น้ำ	๒	กลุ่ม
- กลุ่มฌาปนกิจสงเคราะห์ผู้พิการและผู้สูงอายุ	๑	กลุ่ม

๒) แหล่งเงินทุนในชุมชน

- กองทุนหมู่บ้าน	๑๒	กลุ่ม
- กองทุน กขคจ.	๑๒	กลุ่ม

๓) มวลชนที่จัดตั้งขึ้น

- กลุ่มผู้ใช้น้ำบ้านดอนกยง	๒	กลุ่ม
- กลุ่มส่งเสริมอาชีพ (กลุ่มผู้ปลูกพืชฤดูแล้ง)	๑๒	กลุ่ม
- กลุ่มสตรีแม่บ้าน	๑๒	กลุ่ม
- กลุ่มยุวเกษตรกร	๑	กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์	๑๒	กลุ่ม
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	๒	กลุ่ม
- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	๑๒	กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่ยู้อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในตำบลเหล่าปอแดง จะนับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนสถาน ดังนี้

๑. วัดไชยศิริมงคล	หมู่ที่ ๑
๒. วัดบ้านหนองแดง	หมู่ที่ ๒
๓. วัดมหาพรหมโพธิราช	หมู่ที่ ๓
๔. วัดบ้านกกส้มโฮง	หมู่ที่ ๔
๕. วัดบ้านหนองสระ	หมู่ที่ ๕
๖. วัดบ้านเหล่าปอแดง	หมู่ที่ ๖
๗. วัดศิริพัฒนาราม	หมู่ที่ ๗
๘. วัดบ้านดอนยาง	หมู่ที่ ๘
๙. วัดกลางศรีเชียงใหม่	หมู่ที่ ๙
๑๐. วัดป่าโพธิ์ศรี บ้านดอนกยาง	หมู่ที่ ๑๐
๑๑. วัดบ้านดอนยางใต้	หมู่ที่ ๑๑
๑๒. สำนักสงฆ์บ้านกกกะพุง	หมู่ที่ ๑๒
๑๓. รุดงค์สถาน บ้านท่าวัดเหนือ	หมู่ที่ ๓
๑๔. วัดป่าเอื้องขันท์	หมู่ที่ ๙

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีทำบุญเดือนสาม	ประมาณเดือน กุมภาพันธ์
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีบุญผ้าป่าสามัคคี	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีทำบุญกลางบ้าน	ประมาณเดือน พฤษภาคม
- งานบวงสรวงและนมัสการหลวงปู่สอน	ประมาณเดือน พฤษภาคม
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา	ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตพื้นที่ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่

วิธีการทอเสื่อจากต้นกก สานแห

ภาษาถิ่น ประชาชนส่วนใหญ่พูดภาษาไทยอ

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในตำบลเหล่าปอแดง ได้มีสินค้าพื้นเมืองและของฝากส่วนใหญ่จะเป็น และกล้วยฉาบ ปลาแปรรูป ปลาสาม ปลาห้า ปลาแดดเดียว ขนมดอกจอก ทรายกราบ้าน ซึ่งประชาชนเริ่มหันมาปลูกกล้วยมากขึ้นและมีไม้กวาดทางมะพร้าวของกลุ่มผู้สูงอายุในตำบล

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำธรรมชาติ

ลำห้วยส่วนใหญ่ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพาน ได้แก่ลำห้วยน้ำพุ ลำห้วยสองคอนและ มีแหล่งเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สุดมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของชาวตำบลเหล่าปอแดง คือ หนองหาร ซึ่งเป็นทั้งแหล่งน้ำที่ใช้ในการอุปโภค - บริโภคและใช้ในการเกษตร รวมทั้งการประมง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	จำนวน	๒	แห่ง
สระน้ำสาธารณะ	จำนวน	๑	แห่ง
ประปาผิวดินขนาดกลาง	จำนวน	๕	แห่ง
สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	จำนวน	๒	แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

- ทรัพยากรป่าไม้ ในเขตตำบลเหล่าปอแดงจะมีป่าอยู่ตามดอนชายฝั่งหนองหารเป็นป่าไม้เบญจพรรณ ซึ่งมีค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณของพื้นที่ทั้งหมด

๘.๓ ภูเขา

-พื้นที่ตำบลเหล่าปอแดง ไม่มีภูเขาเพราะส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม และติดกับหนองหาร

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติ

- ทรัพยากรดิน เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของตำบลเหล่าปอแดงซึ่งเป็นที่ราบลุ่ม ดินหนองหารสภาพของดินเป็นดินเหนียวปนทราย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มค่อนข้างจะมีความอุดมสมบูรณ์พอสมควร ส่วนในที่ดอนนั้นจะมีความอุดมสมบูรณ์น้อยและเป็นดินเค็มบางส่วน

ทรัพยากรธรรมชาติระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS database of resources)

ข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ
สารสนเทศภูมิศาสตร์
(GIS database of resources)

ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

คู่มือฐานข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ของตำบล

Manual GIS database of Tambol (Sub-district)

รายละเอียด

- การติดตั้ง software Google Earth

<https://support.google.com/earth/answer/๒๑๙๕๕?hl=th>

หรือ <https://www.youtube.com/watch?v=RWmdplPsEoA>

-การนำเสนอข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ใน Google Earth

<http://gisrspsu.blogspot.com/๒๐๑๓/๐๕/kml-google-earth-google-maps.html>

หรือเปิด VDO [การนำ kmlเข้าgoogle earth.mp๔](#)

คำชี้แจงรายละเอียดของข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์

การจำแนกกลุ่มข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ในลักษณะมิติทางสิ่งแวดล้อมและการจัดการ

ทรัพยากรกายภาพ (Physical resources)

Aquifer (ปริมาณการให้น้ำใต้ดิน)

River (ลำธาร ลำนา แม่น้ำ)

Water (แหล่งน้ำผิวดิน)

Well (บ่อน้ำใต้ดิน/น้ำบาดาล)

Elevation หรือ Contour (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง (mMSL.) หรือ
เส้นชั้นความสูง

Geology (ลักษณะทางธรณีวิทยา)

Soil series (ลักษณะทางปฐพีวิทยา และคุณสมบัติดิน)

ทรัพยากรชีวภาพ (Biological resources)

Forest (เขตป่าอนุรักษ์ และเพื่อการใช้ประโยชน์ป่าไม้)

Land use ๒๕๕๐ (การใช้ประโยชน์ที่ดิน ป ๒๕๕๐)

Land use ๒๕๕๔ (การใช้ประโยชน์ที่ดิน ป ๒๕๕๔)

คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ (Human use values)

Drought risk (พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยแล้ง)

Flood risk (พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วม)

Irrigation (พื้นที่โครงการชลประทาน)

ชี้อำบล (ขอบเขตพื้นที่ตำบล)

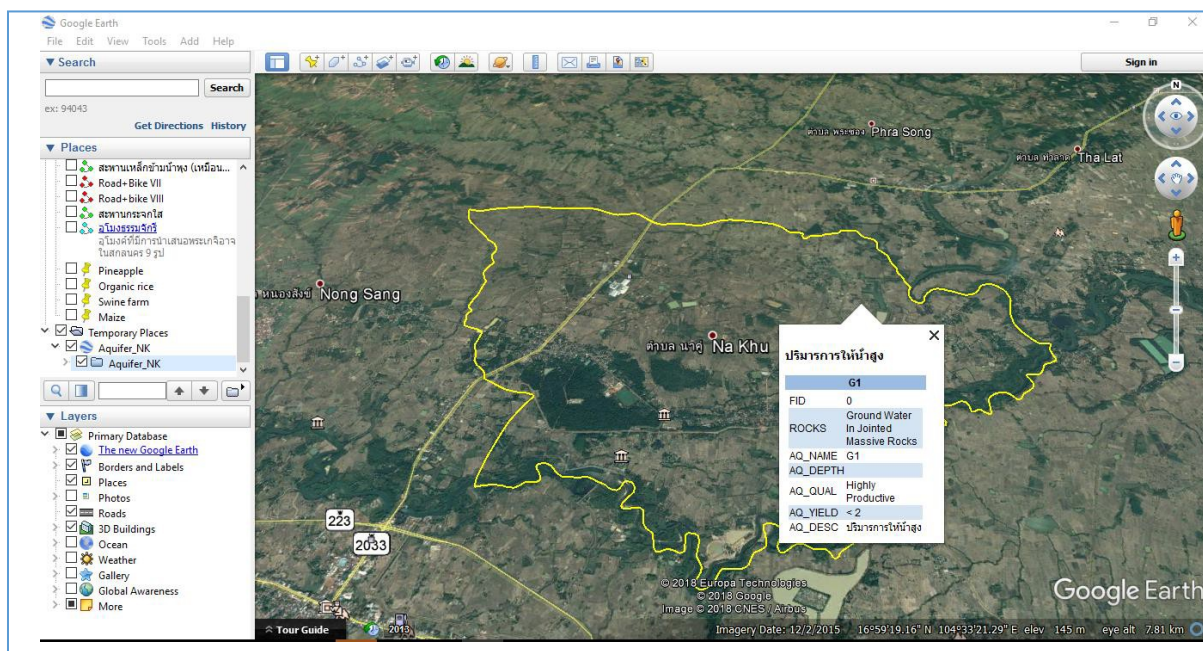
คุณค่าคุณภาพชีวิต (Life quality values)

Heritage (วัด แหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่มรดกทางวัฒนธรรม)

Place (วัด หรือ สถานที่สำคัญของชุมชน)

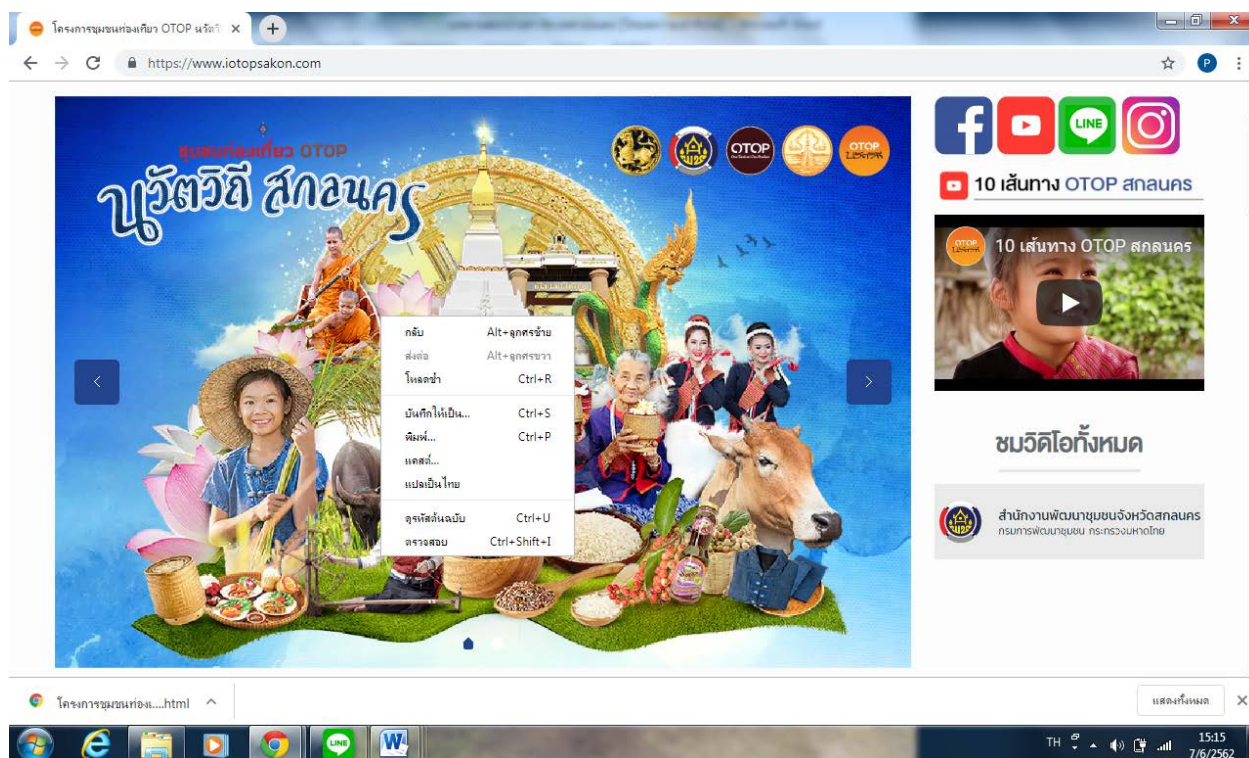
Village (ชุมชน หรือ หมู่บ้าน)

ตัวอย่างการเปิดข้อมูลใน Google Earth ตำบลเหล่าปอแดง

๙. นวัตกรรมชุมชน OTOP ในตำบล

โดยเทศบาลตำบลเหล่าปอแดงได้รับการคัดเลือกจากจังหวัดสกลนคร ให้เป็นชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี บ้านท่าวัดเหนือ ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

☐ สินค้า OTOP มากมาย	☐ ปลาไร่
☐ ปลาส้ม	☐ ปลาแห้ง
☐ ขนมหอกจอก	☐ ทอดกล้วยฉาบ
☐ ยาหม่องชาดม	☐ หมอนสมุนไพร
☐ สมุนไพรลูกประคบ	☐ ผ้าขาวม้าเสื่อทอมือ
☐ กะต๋ากิจสานงานแฮนด์เมด	☐ กระเป๋าผลิตจากวัสดุธรรมชาติ

จุดชมวิวนองหาร (วังมน) บ้านท่าวัด ต.เหล่าปอแดง อ.เมือง จ.สกลนคร มีปฏิมากรรมผาแดงนางไอ่ตามตำนานของชาวบ้านกล่าวว่า เป็นจุดที่ผ้าแพรมน ของนางไอ่คำปลิวตกลงมา สถานที่นี้จึงชื่อว่า วังมน

ประวัติความเป็นมาบ้านท่าวัด ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

บ้านท่าวัดเป็นชุมชนตั้งอยู่ริมหนองหารทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ทับซ้อนกับชุมชนโบราณยุคสมัยต่างๆ ดังปรากฏหลักฐานทางโบราณคดีประเภทภาชนะเครื่องปั้นดินเผา ใบเสมาสมัยทวารวดีร่องรอยของศาสนสถานเก่าแก่ และที่สำคัญคือศิลาจารึกหินทราย กล่าวถึง การสร้างวัดเพื่ออุทิศถวายแด่พระมหากษัตริย์ในสมัยล้านช้างที่ตรงกับชื่อนามเมืองในอดีต ชื่อว่า “เชียงใหม่หนองหารคามเขต”

สถานที่ที่น่าสนใจ

๑. วัดกลางศรีเชียงใหม่ กลุ่มใบเสมาหิน สมัยทวารวดี และพิพิธภัณฑจัดแสดงโบราณวัตถุ ที่ชาวบ้านขุดพบในบริเวณหมู่บ้าน

๒. วัดมหาพรหมโพธิราช เป็นพระธาตุมหาพรหม พระพุทธรูปหินศิลปะทวารวดี หอพระหลวงปู่สอน สังกัดศีลพิธีประจำหมู่บ้าน

ปัจจุบันบ้านท่าวัด แบ่งออกเป็น ๒ หมู่ คือบ้านท่าวัดเหนือ หมู่ที่ ๓ และบ้านท่าวัดใต้ หมู่ที่ ๔ ตั้งอยู่ที่ริมหนองหาร ทางฝั่งด้านทิศตะวันออกของตัวเมืองสกลนคร ขึ้นกับตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร ในราวยุครัตนโกสินทร์ตอนต้นบริเวณบ้านท่าวัดกลายเป็นบ้านเมืองร้าง การตั้งถิ่นฐานของชุมชนบ้านท่าวัดที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน เกิดขึ้นเมื่อประมาณ ๑๗๐ กว่าปีที่แล้ว โดยเป็นการอพยพเข้ามาของกลุ่มชนหลายเผ่าพันธุ์ เริ่มต้นจากเผ่าย้อ เผ่ากะเลิง ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองสกลนคร ห่างจากบ้านท่าวัดไปประมาณ ๗-๘ กม. โดยตั้งบ้านเรือนอยู่ริมฝั่งหนองหารบริเวณคุ้มวัดใต้ในปัจจุบันเนื่องจากมีความอุดมสมบูรณ์ ภายใต้การนำของนายเชียงนนท์ ต้นตระกูลของสกุล “นนท์สะเก็ด” จากนั้นมีอีก ๒-๓ ครอบครัวย้ายตามมา ได้แก่ต้นตระกูลของหอมจันทร์ และสาขันธ์โคตร กลุ่มต่อมาเป็นเผ่าผู้ไท กะเลิง และลาว จากบ้านหนองผือ อำเภอกุสุมาลย์ ซึ่งประสบกับความแห้งแล้งติดต่อกันหลายปี ได้ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณคุ้มวัดเหนือ จากเสียงเล่าลือถึงความอุดมสมบูรณ์ ทำให้มีผู้คนจากทุกสารทิศ เช่น ชนเผ่าลาวจากอุบลราชธานีอพยพเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้นและสืบเนื่องจนกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ในปัจจุบัน เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาของหมู่บ้านแห่งนี้ ตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์ ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ไล่มาเรื่อยจนถึงยุคของจังหวัดสกลนครในปัจจุบัน

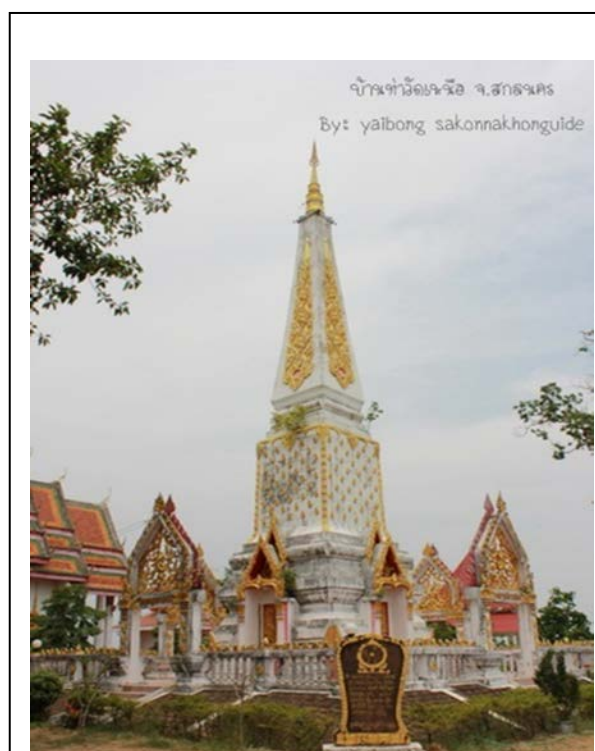
ยุคก่อนประวัติศาสตร์

จากการค้นพบโบราณวัตถุที่เป็นภาชนะดินเผา และเครื่องใช้ต่างๆ บวกกับการส่งตัวอย่างไปพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ ที่สถาบันชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้รู้ว่าชุมชนที่บ้านท่าวัดมีอายุไม่น้อยกว่า ๕,๕๐๐ ปี ตรงกับยุควัฒนธรรมบ้านเชียงตอนต้น ซึ่งกำหนดอายุไว้ตั้งแต่ ๕,๖๐๐ – ๓,๐๐๐ ปี

ภาชนะดินเผา และเครื่องประดับ

สัมฤทธิ์ ที่พบในบริเวณบ้านท่าวัด แสดงให้เห็นว่าพื้นที่นี้มีความเหมาะสมต่อการตั้งถิ่นฐานมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ด้วยเป็นเพราะมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่

ประวัติความเป็นมาของวัดกลางศรีเชียงใหม่ (บ้านท่าวัดใต้)

หลักฐานจากศิลาจารึก ที่พบบริเวณวัดกลางศรีเชียงใหม่ สันนิษฐานว่าที่ตรงบริเวณนี้เป็นเมืองเก่าของพวกขอม และมีการสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดี ซึ่งมีความเจริญรุ่งเรืองมาก ที่ยังเหลือซากปรักหักพังของอุโบสถเป็นโบราณสถานขึ้นทะเบียนจากกรมศิลปากรแล้ว วัดกลางศรีเชียงใหม่ ตามบันทึกซึ่งได้จากศิลาจารึกการสร้างวัดกลางศรีเชียงใหม่ อ่านโดยหอสมุดแห่งชาติว่าว่าสุกรี ก่อสร้างวัด ในปีศักราช ๙๙๘ ประวาย เดือน ๔ ขึ้น ๒ ค่ำ ฤกษ์ ๒๓ ฤ (พ.ศ ๒๑๗๕ เดือน มีนาคม ขึ้น ๒ ค่ำ ฤกษ์ลัคนา) ซึ่งพระมหาธรรมมิกราชิราชเจ้า ตนชื่อว่าพระมหาพรหมเทโวโพธิสัตว์ ตั้งวัดขึ้นในอาณาจักรวัดกลางศรีเชียงใหม่ หนองหารคามเขต บอกลักเขตของวัด อุทิศผลบุญในการสร้างวัดให้แก่สมเด็จพระโพธิสารราชเจ้า เจ้าเมืองเชียงใหม่ หลักฐานที่ปรากฏคือ เสาหินสมัยทวารวดีและศิลาจารึก ตลอดจนโบราณวัตถุที่ขุดค้นพบ เช่น หม้อ ไห ถ้วย บาตร ดินเผา พระพุทธรูป ที่มีอายุ ราวพุทธศตวรรษ ๑๖-๑๘ ถือเป็นสิ่งมีค่าแห่งมรดกของชาติ เป็นหลักฐานการค้นคว้าทางประวัติศาสตร์สืบต่อไป

พิพิธภัณฑวัดกลางเชียงใหม่ ตั้งอยู่ที่บ้านท่าวัดใต้ เดิมมีชื่อหลายชื่อ เช่น บ้านท่าริมน้ำ บ้านริมท่า น้ำ บ้านริมน้ำท่าวัด บ้านเสมานิน บริเวณวัดเป็นแหล่งโบราณคดีที่ขุดค้นพบโบราณวัตถุหลายประเภท อาทิ เครื่องปั้นดินเผา เครื่องมือโลหะ หอก ดาบ ขวาน มีด ซึ่งสันนิษฐานว่ามีอายุราว ๓,๕๐๐ ปี บางกลุ่มมีอายุกว่า ๕,๕๐๐ ปี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓-๒๕๐๔ ชาวบ้านได้ร่วมกันบูรณะปฏิสังขรณ์วัดกลางศรีเชียงใหม่ จึงได้พบโบราณวัตถุจำนวนมาก และพบแผ่นศิลาจารึก ยาวกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร มีคนทำหักออกเป็น ๒ ท่อน และทั้ง ๒ ท่อนก็อันตรธานหายไป จนเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๒ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเสด็จนำคณะนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อทอดพระเนตร ทักษศึกษา แหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี โบราณวัตถุ ณ วัดกลางศรีเชียงใหม่ ในวาระนั้นชาวบ้านได้ค้นหาจารึกส่วนท่อนบนพบ แล้วนำกลับมาเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑวัดกลางศรีเชียงใหม่จนถึงทุกวันนี้ จารึกดังกล่าวเป็นภาษาไทยน้อย บันทึกบอกเรื่องราวการสร้างวัดกลางศรีเชียงใหม่ เมื่อศักราช ๙๙๘ ปี ตรงกับ พ.ศ.๒๑๓๕

พิพิธภัณฑวัดกลางศรีเชียงใหม่ สร้างขึ้นหลังจากที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จทอดพระเนตรในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยชุมชนได้เริ่มสร้างพิพิธภัณฑเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๓๔ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๔ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้การสนับสนุน ภายในพิพิธภัณฑจัดแสดงโบราณวัตถุต่างๆ อาทิ พระเครื่อง พระพิมพ์โบราณ เครื่องมือเครื่องใช้ โบราณยุคโลหะ เครื่องปั้นดินเผาสมัยก่อนประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ภายในบริเวณวัดยังเป็นแหล่งกลุ่มใบเสมา หินสมัยทวารวดีรุ่นที่ ๑ อายุราวพุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๖ โดยพบตั้งจำหลักอยู่ ๙ หลักๆ ละ ๒ ใบ (ใบเสมาคู่) ประจำอยู่ทั้ง ๘ ทิศ ตั้งอยู่บนเนินอีก ๓ ใบ รวมพบทั้งสิ้น ๒๑ ใบ นับว่าเป็นแหล่งที่พบใบเสมาหินมากที่สุด ในแถบภาคอีสาน ปัจจุบันกลุ่มใบเสมาหินเหลืออยู่ ๑๖ ใบ โคนขโมยไป ๕ ใบ นอกจากนี้ภายในวัดยังมีสระน้ำ โบราณอายุราว ๑,๓๐๐-๑๕๐๐ ปี เดิมมีกำแพงหินศิลาแลงป้องกันดินพังทั้ง ๔ ด้าน มีบันไดหินศิลาแลงขึ้นลง หัวท้ายสระทั้ง ๒ ด้าน ปัจจุบันอยู่ในสภาพทรุดโทรม กำลังรอการบูรณะ

ปัจจุบัน บ้านท่าวัดได้จัดทำเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีการนำเที่ยวหมู่บ้านตามรอยพระบาท สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ชมแหล่งโบราณคดี พิพิธภัณฑ และชุมชน ซึ่งผู้สนใจสามารถติดต่อได้ที่ ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร การท่องเที่ยวบ้านท่าวัด

ลำดับเจ้าอาวาส

๑. พระมหาธรรมมิกราชา (พรหมณ์เทโวโพธิสัตว์) เริ่มจากสถาปนาวัด ปี พ.ศ ๒๑๓๕
๒. หลวงพ่อสีไคร (ไม่ทราบฉายา และ ปี พ.ศ. ดำรงตำแหน่ง)
๓. พระอาจารย์ถาวร (ไม่ทราบฉายา และ ปี พ.ศ. ดำรงตำแหน่ง)
๔. พระอาจารย์ณรงค์ดี (ไม่ทราบฉายา และ ปี พ.ศ. ดำรงตำแหน่ง)
๕. หลวงพ่อดึก ขันติโก (ดำรงตำแหน่ง ปี พ.ศ ๒๕๐๕ - ไม่ทราบ)
๖. หลวงพ่อมลาย อายุวัฒน์โก (ดำรงตำแหน่ง ปี พ.ศ ๒๕๑๘- พ.ศ ๒๕๒๓)
๗. พระครูวัชรธรรมสถิต (เพชรบูรณ์ อธิปญโญ) ดำรงตำแหน่ง ปี พ.ศ ๒๕๒๖ - พ.ศ ๒๕๔๘
๘. พระอธิการไกรทอง พุทธญาโน (ครูบา ไกรทอง ดำรงตำแหน่ง ปี พ.ศ ๒๕๔๘ - ปัจจุบัน)

ชื่อแหล่งท่องเที่ยว : พิพิธภัณฑ์สมัยทวารวดีประเภทสถานที่ท่องเที่ยว

: ศิลปะ วัฒนธรรม และแหล่งมรดกสถานที่ตั้ง :

วัดกลางศรีเชียงใหม่ บ้านท่าวัดใต้ หมู่ที่ ๙ ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนครหมายเลขติดต่อสอบถาม : latitude : longitude : รายละเอียด : ตั้งอยู่วัดกลางศรีเชียงใหม่ ซึ่งค้นพบเสมาหินสมัยทวารวดีและมีการขุดพบหม้อ ไห ถ้วยชาม บาตรพระที่เป็นดินเผา พระพุทธรูป และโบราณวัตถุจำนวนมาก มีอายุราว ประมาณ ๓,๕๐๐ - ๕,๕๐๐ ปีการเดินทาง : ออกจากตัวเมืองสกลนคร ใช้เส้นทางสกลนคร นาแก ถึงบ้านโพนยางคำเลี้ยวซ้าย ถนนโพนยางคำ ผ่านม่วงคำ

โบราณสถานสมัยทวารวดี ที่วัดกลางศรีเชียงใหม่ บ้านท่าวัด อ.เมือง จ.สกลนคร

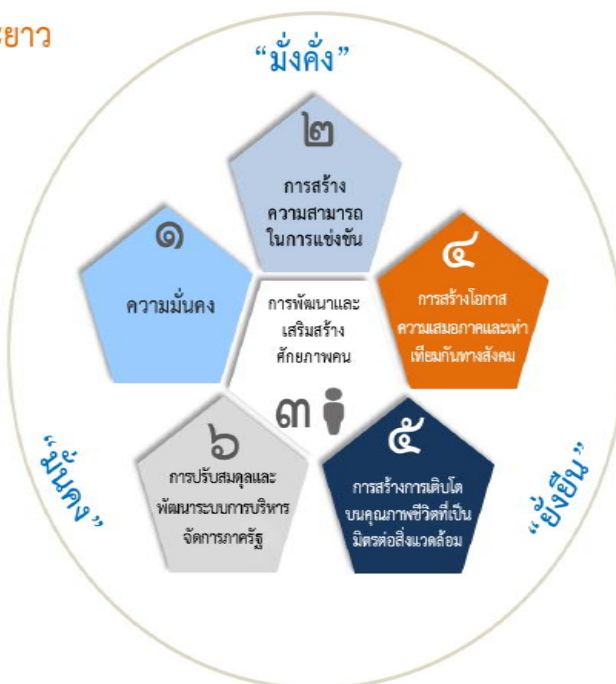
ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

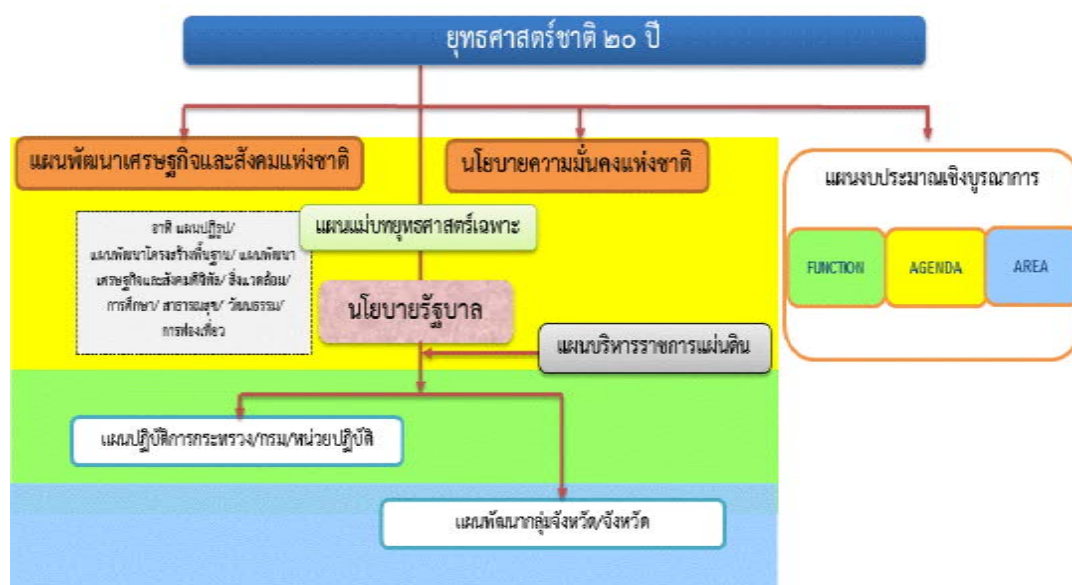
แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.1. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วยและได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ – กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิ ชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขันคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

(๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม

(๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ

(๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๑) ส่งเสริมการเกษตรและพาณิชยกรรม เพื่อหาแนวทางในการช่วยเหลือเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ เช่น การให้ความรู้ทางวิชาการ การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร การจำหน่ายผลผลิตและการแปรรูป

๒) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา พื้นฟูบูรณะแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของจังหวัด

- ๓) ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
- ๔) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจบริการ
- ๕) ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานด้านบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- ๖) สนับสนุนการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดในระดับมาตรฐาน
- ๗) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

- ๑) เสริมสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานตามหลักคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแก่เจ้าหน้าที่
- ๒) ส่งเสริมการศึกษาอบรม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- ๓) ส่งเสริมค่านิยมยกย่องเชิดชูความดี ความซื่อสัตย์สุจริตและปราบปรามการทุจริต
- ๔) ส่งเสริมการรับรู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน
- ๕) บูรณาการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรทุกภาคส่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียกกว่า

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒)ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔)ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความ

เชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกย่องผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของ

ชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๓) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมายโดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน

ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคมทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการและกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการ จัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง

มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขันคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

(๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม

(๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ

(๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country)

แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product :GDP) ลดจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ -๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น(สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการส่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการจ้างแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของการจ้างแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity :TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและเพิ่มขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไข ปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้ง

ในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการเงินการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD(International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศ ชำนาญในขณะทีผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น จากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๔ และคาดว่าจะในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครั้วเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริตและการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย เนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัว

อยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาคมีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะ

ความเป็นอยู่ด้วยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค

โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตามแรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมียุทธศาสตร์ทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้รัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกิน

ความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม
ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๔ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็น

ร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๘๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) **ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ** ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูงขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) **ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ** แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) **มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น** ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซนและสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐานแต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศ

ในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) **ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง** ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) **ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน** จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่อง

ธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนเนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ(๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖)หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วนได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขยายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์ รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติดุศีลคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมโยกคนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อบลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริม

สถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหาร

ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจาย

อำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการ

กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๙.๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คนบุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาล ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบนซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ.

๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับ ภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาวโดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิอาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม

อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น เป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ ขึ้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึง บริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหา อาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัด ของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากร ท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหา เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของ ทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตรรวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและ อุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและ วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความ ต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาดการขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนใน ระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้ จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวน มาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหาร

จัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มี มาตรการสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้อง เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลพัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน

กระจายอำนาจและจัดการกิจอำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้ง ในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลังและการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบ การเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ ประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม

อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริต คอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจาย อำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบายมาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑- ๒๐๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของ ประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรปขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าว ค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศ พัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการ เคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการ ท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆรวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงาน ในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่ การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่ เรียกว่า Internet of Things(เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากมาย ยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและ พัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ไทยตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้นรวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคมตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการณ์การบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อ

สถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพพลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้ม

เกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนนอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้น และเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อและเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย

จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สคช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงาน ให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ

ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมพืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดี คนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตรายการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดการบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย

(๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขโรค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย(Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ.และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง
เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่งระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้การลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดย คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูล

ความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง นั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

➤ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและ มีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุลดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืนได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

➤ ๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย อุตรดิตถ์ หนองคาย หนองบัวลำภู และ เลย เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และ มุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตรส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาคการใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนา ระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (สกลนคร มุกดาหาร นครพนม)

วิสัยทัศน์

“สังคมเข้มแข็ง เกษตรกรรมนำการพัฒนา เส้นทางการค้าการท่องเที่ยวสู่ประเทศเพื่อนบ้าน และเงินทองไหลมา”

เป้าประสงค์

๑. สังคมเข้มแข็ง
๒. เกษตรก้าวหน้า
๓. การค้ามั่นคง
๔. ท่องเที่ยวยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
๒. การพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
๓. การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและเงินทองไหลมา
๔. การพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และพัฒนาอุตสาหกรรม
 - เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตคุณภาพสินค้าเกษตร และการบริหารจัดการสินค้าเกษตร
 - ส่งเสริมการลงทุนเพื่อสร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการตลาดเชิงรุกในกลุ่มจังหวัด
 - ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรอินทรีย์ในกลุ่มจังหวัด

๒. การพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม
- ส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม
- ส่งเสริมการตลาดแนวใหม่และประชาสัมพันธ์ เชิงรุกการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม

๓. การพัฒนาการค้า และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้

- กระตุ้นการค้าการตลาดและส่งเสริมการลงทุนของผู้ประกอบการ OTOP, SMEs สู่ความ

มั่งมีศรีสุข

- ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการสู่สากล
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐและเอกชนเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนสู่ประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน

- พัฒนาและส่งเสริมความสัมพันธ์ ด้านวัฒนธรรม ท่องเที่ยว กีฬา แรงงาน การศึกษา การ

คมนาคมขนส่งและสื่อสารมวลชน เชื่อมโยงในกลุ่มอาเซียน

๔.๔ แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร

➤วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นแหล่งเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลการค้า พัฒนาการท่องเที่ยว”

➤พันธกิจ (Mission)

- ๑) บริหารยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) ประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนในจังหวัด

สกลนครอย่างบูรณาการ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

- ๓) กำกับตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการจังหวัดสกลนครตามหลักการบริหาร

กิจการบ้านเมืองที่ดี

➤ค่านิยม (Value)

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

อยู่สกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสกลนคร ทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัยอันมีความหลากหลายเชื้อสายเผ่าพันธุ์ มีวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ศรัทธาในศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม รวมทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่จากภูมิลำเนาอื่นๆ ที่เข้ามาปฏิบัติงานและหรือมาประกอบสัมมาอาชีพอยู่ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร

รักสกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัย ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดสกลนคร ต่างมีหัวใจและจิตวิญญาณของความรักความผูกพันกับจังหวัดสกลนคร ซึ่ง

เป็นเมืองที่น่าอยู่ ด้วยภูมิอากาศ ธรรมชาติ รักศรัทธา คุณธรรมทางศาสนา มีจิตสำนึกหวงแหนความเป็น
สกลนคร

ทำเพื่อสกลนคร หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและ ที่
อยู่อาศัยที่ปฏิบัติงานในจังหวัดสกลนคร ข้าราชการที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสกลนคร ไปปฏิบัติงานในจังหวัด
อื่นๆ มีความรักสกลนคร การปฏิบัติหน้าที่การทำงาน การประกอบสัมมาอาชีพ เป็นการทำงานด้วยหัวใจ เพื่อ
จังหวัดสกลนคร จึงต้องเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน ยึดมั่น ถิ่นมั่น
ในความถูกต้อง ดึงตาม กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง

➤ เป้าประสงค์รวม (Goal)

“เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม และรายได้ของประชาชน”

➤ ตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสกลนคร (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา
- ๒) รายได้ต่อหัวต่อปีของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา
- ๓) จำนวนฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๓๐๐ แปลง/ฟาร์ม

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic issues)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุล
และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล และความมั่นคง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ (Vision)

“สกลนครถิ่นน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม รองรับ AEC ต้นแบบ นำเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ (Mission)

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ และไฟฟ้า
๒. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาการศึกษาของประชาชน
๓. ส่งเสริมและเสริมสร้างการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย
๔. ส่งเสริมและเสริมสร้างการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกรรม
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. ส่งเสริมและเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. พัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น
๘. เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

เป้าหมายการพัฒนา (เป้าประสงค์)

๑. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และบริโภคอย่างทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๔. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูครอบคลุมทุกพื้นที่
๗. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง
๘. ประชาชนรู้รักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ และ ๑๘ แนวทางการพัฒนา
ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเกษตรกรและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้าเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่าย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาจัดระบบการศึกษาให้ทั่วถึง

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการสุขภาพอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการจัดการ การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาองค์กรและบุคลากร

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครอง

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ กำหนดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยในสถานศึกษาทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์และพันธกิจ

➤ วิสัยทัศน์เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง

“ดำเนินงานตามแผนพัฒนา จัดสาธารณูปโภคให้มาตรฐาน อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม นำสังคมสู่ความเข้มแข็ง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเคหะและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านสังคมและความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ก่อสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในชุมชนเพื่อให้เกิด ความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัย

- จัดวางระบบการบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ในการอุปโภคบริโภคในชุมชนให้เพียงพอ

และทั่วถึง

- ก่อสร้างปรับปรุงและขยายระบบสาธารณูปโภคและบริหารจัดการในชุมชนให้ได้มาตรฐาน

- จัดวางระบบการทำผังเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน
- ซ่อมแซม บำรุงรักษา ถนนสะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ทำเทียบเรือ
- พัฒนาไฟฟ้าสาธารณะ ระบบไฟฟ้า

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและความมั่นคง

ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

- ส่งเสริมและสนับสนุนพร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือดร้อนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสามารถพึ่งตนเองได้

ป้องกันและสวดส่องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น

- เฝ้าระวังและป้องกันพร้อมร่วมบูรณาการในการปราบปรามและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่

สงเคราะห์สวัสดิการคุณภาพชีวิตสตรี คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอดส์และคนยากจน

- สงเคราะห์สวัสดิการคุณภาพชีวิตสตรี คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอดส์และคนยากจน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาศาสนาวัฒนธรรม

ส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนในพื้นที่เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่นให้ได้รับความรู้อย่างทั่วถึง

- ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษาตลอดจนจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่เด็กนักเรียนเยาวชนตลอดจนประชาชน

ส่งเสริมและสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) เพื่อให้เด็กและนักเรียนมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง

- ส่งเสริม อนุรักษ์และฟื้นฟู ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้เป็นที่ยึดถือและคงอยู่ต่อไป

ส่งเสริม อนุรักษ์และฟื้นฟู ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้เป็นที่ยึดถือและคงอยู่ต่อไป

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านงานสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐานพร้อมทั้งให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นที่มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง

- จัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อในท้องถิ่น

ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นห่างไกลยาเสพติดและมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง

- ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริม ฟื้นฟูและอนุรักษ์ในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้คงอยู่ตลอดไป

- ส่งเสริม สนับสนุนและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีสภาวะแวดล้อมที่ดี
- จัดฝึกอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักป้องกันและรักษาป่า
- สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักในการดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น
- การอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นให้มีความรู้และทักษะด้านการบริหารจัดการ
- จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อประสิทธิภาพ พร้อมปรับปรุง
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบข้อมูลข่าวสาร
- ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสภา ให้เป็นที่แสดงออกและรับฟังปัญหาของประชาชน
- ส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานแบบบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

๒.๓ เป้าประสงค์

เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ที่จะดำเนินการในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานี้ ได้กำหนดให้สอดคล้องกับพันธกิจ ดังนี้

๑. มีระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนาการ ตรวจสอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหาร

๒. ประชาชนในท้องถิ่นมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และ มีความร่วมมือระหว่างประชาชน หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และอื่น ๆ

๓. ประชาชนมีความเข้าใจหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

๔. ชุมชนมีศักยภาพและเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้

๕. ท้องถิ่นมีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนท้องถิ่นมีสภาพแวดล้อมที่สะอาดและสวยงาม

๖. ประชาชนในท้องถิ่นได้รับการศึกษาและการสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

๗. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นได้รับการพัฒนา

➤ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)

๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมให้ครอบคลุมพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนมีบริการสาธารณะที่สะดวกสบาย

๒ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สร้างอาชีพ สร้างงาน ให้แก่ประชาชน

๓ เพื่อพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร โดยประชาชนได้รับความรู้ทักษะ นวัตกรรมใหม่ๆ ในการพัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพ

๔ เพื่อให้เทศบาลตำบลเหล่าปอแดงปลอดภัยเสถียร และอบายมุข

๕ เพื่อพัฒนาส่งเสริมงานด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความเจริญรุ่งเรือง

๖ เพื่อส่งเสริมประชาชนจัดตั้งกลุ่มของตนเองเพื่อสร้างความเข้มแข็งและผู้ด้อยโอกาสได้รับบริการจากรัฐและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๗ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

๘ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่น และตรวจสอบการดำเนินการของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๙ เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ประชาชนรู้ถึงคุณค่าและเห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ และช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

๑๐ เพื่อพัฒนาการสาธารณสุขตำบล ประชาชนอยู่ดีมีสุข ปลอดภัย ปลอดภัย มีสุขภาพ พลานามัยแข็งแรง

๒.๔ ตัวชี้วัด

๒.๔.๑ ประชากรในตำบลเหล่าปอแดง มีรายได้ต่อหัวสูงขึ้น

๒.๔.๒ ประชากรในตำบลเหล่าปอแดง พึ่งตนเองได้

๒.๔.๓ ร้อยละของครัวเรือนที่มีความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐาน รวดเร็วและเพียงพอ

๒.๔.๔ จำนวนร้อยละของประชากรที่ได้รับการศึกษา

๒.๔.๕ จำนวนร้อยละของประชากรที่ได้รับการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม

๒.๔.๖ จำนวนร้อยละของประชากรที่ใช้ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีคุณค่า

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย (Targets)				
ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๖๐ %	๗๐ %	๘๐ %	๙๐ %	๑๐๐ %
๕๐ %	๖๐ %	๗๐ %	๘๐ %	๑๐๐ %
๘๐ %	๘๕ %	๙๐ %	๙๕ %	๑๐๐ %
๖๐ %	๗๐ %	๘๐ %	๙๐ %	๑๐๐ %
๖๐ %	๗๐ %	๘๐ %	๙๐ %	๑๐๐ %

๒.๖ กลยุทธ์

๑. การให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้มีความสะดวก เสมอภาค โดยการพัฒนาเส้นทางสัญจร ระบบประปา แหล่งน้ำและระบบไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านในรูปแบบมาตรฐานและเป็นศูนย์ข้อมูลบริการสาธารณะที่ครบวงจร

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปให้จบการศึกษา ขั้นพื้นฐานและสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย

๓. ให้ประชาชนเด็กและเยาวชนได้รับการเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนและบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือนและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในแต่ละหมู่บ้านบำรุงและ ส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

๕. จัดให้มีการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ปรับปรุงบำรุงรักษา สถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้าง พื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒. การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

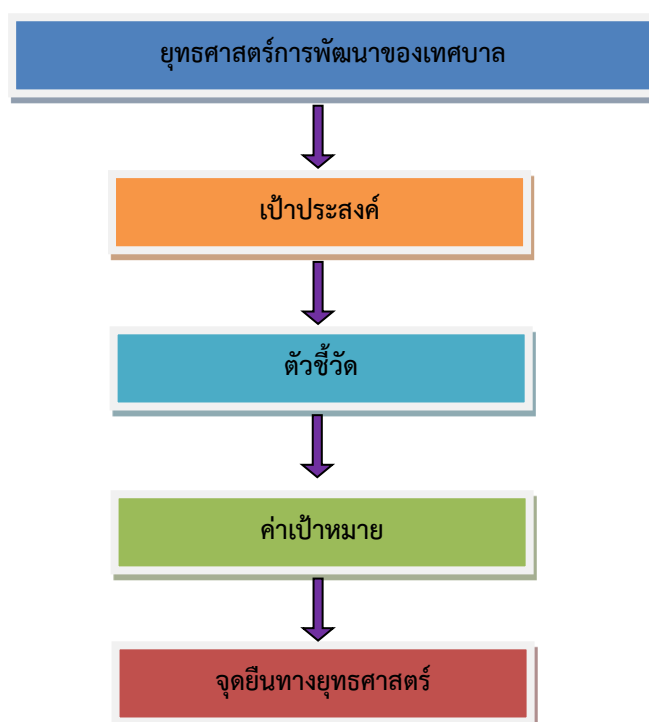
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นด้วยเทคนิค SWOT

๓.๑.๑ ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา

๑) เทศบาลตำบลเมืองเหล่าปอแดงเป็นตำบลที่มีอาณาบริเวณกว้าง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๒ หมู่บ้าน ขนาดของพื้นที่เป็นปัจจัยที่มีผลในการพัฒนาเพราะจะทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึงเกิดการเหลื่อมล้ำการพัฒนาในบางหมู่บ้านและบางพื้นที่

๒) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเอง บางหมู่บ้านยังมีน้อย จึงทำให้การพัฒนาไม่ตรงตามเป้าหมายความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๓) งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา เนื่องจากประเด็นปัญหาความต้องการ ของประชาชนที่เสนอในการพัฒนาท้องถิ่นมีมาก การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เท่าเทียมกันทุกหมู่บ้าน จึงเป็นวิธีการหนึ่งในการลดความเหลื่อมล้ำการพัฒนาหมู่บ้าน

๓.๑.๒ สถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๑) สภาพทางการเมืองในระดับประเทศ สถานการณ์การเมืองในปัจจุบัน อันเกิดเป็นวิกฤตการเมืองส่งผลต่อประเทศโดยภาพรวมของท้องถิ่น ทำให้ประชาชนไม่กล้าตัดสินใจในการประกอบการ เพราะกลัวความเสี่ยง สินค้าต่าง ๆ มีราคาแพงขึ้น น้ำมันแพง

๒) สภาพทางสังคม ค่านิยมตะวันตกและหลงใหลในวัตถุของคนสมัยใหม่ ส่งผลให้เกิดความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยในสังคม ผลที่ตามมาคือการเกิดหนี้สินของประชาชน

๓) สภาพทางเศรษฐกิจ สถานการณ์เศรษฐกิจอันได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมือง ส่งผลต่อการมีรายได้ของประชาชนเนื่องจากสินค้าราคาสูงขึ้น แต่ค่าครองชีพของประชาชน ยังเท่าเดิม

๓.๑.๓ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน

ปีงบประมาณที่ผ่านมา ผู้บริหารเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง มุ่งวางรากฐานของการพัฒนาตำบลเหล่าปอแดง สร้างจิตสำนึกของคนในตำบลเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญ การวางแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ในปีที่ผ่านมา จึงยึดหลักและแนวคิดการพัฒนาที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวนโยบายและทิศทางการพัฒนาในระดับต่างๆ ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสกลนคร และนโยบายการบริหารราชการของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ตลอดจนภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเทศบาลตำบล

เหล่าปอแดง เตรียมความพร้อมของบุคลากรและชุมชนในท้องถิ่น ควบคู่กับการจัดเตรียมระบบโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากนี้ยังคำนึงถึงศักยภาพการพัฒนาปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อยกระดับขีดความสามารถขององค์กรในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการสร้างสังคมสมานฉันท์ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม พร้อมกับการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ตำบลเหล่าปอแดงเป็นตำบลน่าอยู่อย่างยั่งยืน บรรลุวิสัยทัศน์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดงต่อไป

๓.๑.๔ วิเคราะห์ศักยภาพ SWOT

- การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength-S) จุดอ่อน (Weak-W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity-o) และอุปสรรค (Threat-T) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ มีดังต่อไปนี้

➤จุดแข็ง (Strength)

๑. ตำบลเหล่าปอแดง ได้ดำเนินการศึกษาวิธีการพัฒนาในพื้นที่ พัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร การปศุสัตว์ การแปรรูปผลผลิต การประกอบอาชีพ ซึ่งประชาชนสามารถนำไปปรับใช้การประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยสะดวก

๒. ตำบลเหล่าปอแดงมีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่สามารถจำหน่าย ได้แก่ ข้าวเปลือกเหนียว ข้าวเปลือกเจ้า เครื่องจักรสาน ข้าวฮางอก ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป

๓. ตำบลเหล่าปอแดง มีพื้นที่ติดกับน้ำหนองหาร และลำน้ำพุงซึ่งเป็นแหล่งอาหาร และที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ เหมาะแก่การประมงและเกษตรกรรม

๔. ตำบลเหล่าปอแดง มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงธรรมะ และเชิงวัฒนธรรมประเพณี ประกอบด้วย

- พิพิธภัณฑ์ทวารวดีบ้านท่าวัด
- แหล่งเรียนรู้เชิงอนุรักษ์ริมหนองหาร
- งานประเพณีแข่งขันเรือยาว
- งานแห่พระสงฆ์
- งานบุญมหาชาติ
- งานประเพณีบุญเดือนสาม
- งานประเพณีผีหมอ
- งานวันผู้สูงอายุ โดยจัดเป็นประจำทุกปี
- งานประเพณีสงกรานต์
- งานประเพณีลอยกระทง
- งานประเพณีแห่เทียนวันเข้าพรรษา โดยจะจัดขึ้นระหว่างวันเข้าพรรษาของทุกปี
- งานประเพณีออกพรรษา โดยจะจัดขึ้นระหว่างวันเข้าพรรษาของทุกปี

➤จุดอ่อน (Weakness)

๑. แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรกรรมและมีระดับการศึกษาระดับปานกลาง
๒. ประชาชนยังมีรายได้ต่อครัวเรือนอยู่ในระดับต่ำ
๓. งบประมาณมีจำนวนจำกัด มีรายได้ที่ได้รับการจัดสรร ไม่เพียงพอต่อการพัฒนา
๔. บางพื้นที่ในเขตรับผิดชอบที่อยู่ห่างไกล ไม่สามารถบริหารการพัฒนาให้เป็นไปอย่างทั่วถึงและครอบคลุม
๕. เส้นทางคมนาคมสัญจร ไป-มา ยังไม่สะดวกเท่าที่ควร
๖. ไฟฟ้าภายในหมู่บ้าน / ที่สาธารณะ / ไฟฟ้าไปแหล่งการเกษตรยังไม่ทั่วถึง
๗. ทุนการศึกษาและอุปกรณ์ทางการศึกษา สำหรับเด็กนักเรียนมีไม่เพียงพอ
๘. ปัญหาการว่างงาน รายได้น้อย

- **การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก** เป็นการประเมินผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการวิเคราะห์ มีดังต่อไปนี้

โอกาส (Opportunities)

๑. นโยบายรัฐบาล
 - การจัดการการใช้ทรัพยากรในพื้นที่เพื่อการเกษตร
 - การสร้างรายได้จากการเกษตรกรรม โดยการพัฒนาเชื่อมโยงสินค้าท้องถิ่น
 - มีแหล่งธรรมชาติที่ควรค่าการอนุรักษ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว (บ้านท่าวัด และ พิพิธภัณฑ์โบราณ)
 - การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น
 - มีกลุ่มอาชีพประจำตำบล
 - การบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

อุปสรรค (Threats)

๑. ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูง ต้นทุนด้านเกษตรกรรมและการขนส่งมีราคาสูงขึ้น
๒. ผลกระทบจากการเปิดประชาคมอาเซียน อาจก่อให้เกิดปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงาน
๓. ปัญหาภัยธรรมชาติทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย
๔. เทศบาลมีรายได้จำกัด งบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาไม่เพียงพอ
๕. แหล่งจ้างงานยังอยู่ศูนย์กลางในตัวเมือง
๖. ภาวะเศรษฐกิจที่ผันแปรมีผลกระทบต่องบประมาณขององค์กร
๗. ตลาดกลางในการรองรับผลผลิตทางการเกษตรยังไม่เพียงพอ
๘. ผลจากการถ่ายโอนภารกิจทำให้มีงาน / หน้าที่เพิ่มขึ้น แต่ไม่มีบุคลากรมารองรับ
๙. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ยังมุ่งเน้นเฉพาะงบประมาณและประโยชน์ของส่วนราชการ

ของแต่ละหน่วยงานนั้นเป็นหลัก

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- การสัญจรยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงและถนนยังไม่ได้มาตรฐาน
- การบำรุงรักษาถนนยังไม่ทั่วถึง
- ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่ครอบคลุม
- น้ำประปาหมู่บ้านยังไม่ได้มาตรฐาน

ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง

- ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย
- ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการปกครองในระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง
- การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นยังไม่ชัดเจน
- ประชาชนขาดความตระหนักในการร่วมประชาคม

ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและการแพร่ระบาดของยาเสพติด

- การจัดระเบียบสังคมยังน้อยและไม่จริงจัง
- ขาดการมีส่วนร่วมและความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา
- การป้องกัน ปราบปราม ปัญหายาเสพติดยังไม่เด็ดขาดและต่อเนื่อง

ปัญหาด้านการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- เจ้าหน้าที่ของรัฐยังมีความคิดแบบระบบเก่า
- ประชาชนไม่ได้รับการบริการอย่างทั่วถึงและเสมอภาค
- การลงโทษผู้ประพฤติมิชอบยังไม่เด็ดขาด

ปัญหาด้านเกษตรกรรม

- สินค้าราคาตกต่ำ การผลิตได้ผลไม่เต็มที่ ไม่มีตลาดจำหน่าย
- ขาดการวางแผนการผลิต โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจ
- เกษตรกรไม่มีการรวมตัวเป็นองค์การที่เข้มแข็งไม่มีอำนาจในการต่อรอง
- เกษตรกรขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเกษตร

ปัญหาด้านการท่องเที่ยว

- ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- การประชาสัมพันธ์ยังไม่ครอบคลุมและไม่จริงจัง
- ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ขาดการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มี

ปัญหาด้านวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ขาดการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและไม่มีการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
- การรับค่านิยมตะวันตก
- ประเพณีที่เคยสืบทอดต้องยุติไปเนื่องจากการขาดการจัดสรรงบประมาณ

ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย

- ยังไม่มีการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างจริงจัง
- ชุมชนขาดความตระหนักในการตรวจสุขภาพ
- การให้บริการด้านสาธารณสุขไม่ทั่วถึง
- ขาดการประชาสัมพันธ์ การเฝ้าระวังการจัดการโรคระบาดและป้องกันยังมีน้อย

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๑

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงาน <u>เคหะและชุมชน</u>	๑๓	๔,๔๐๐,๐๐๐	๓๕	๓,๙๓๐,๐๐๐	๕๓	๑๒,๖๙๐,๐๐๐	๔๓	๑๐,๖๙๐,๐๐๐	๓๘	๙,๑๙๐,๐๐๐	๑๘๒	๔๔,๙๐๐,๐๐๐
๑.๒ แผนงาน <u>การเกษตร</u>	๐	๐	๑	๖๐,๐๐๐	๑๐	๓/๙๐,๐๐๐	๑๐	๓/๙๐,๐๐๐	๑๐	๓/๙๐,๐๐๐	๓๑	๒,๔๓๐,๐๐๐
๑.๓ แผนงาน <u>การพาณิชย์</u>	๐		๒	๑,๒๐๐,๐๐๐	๔	๑,๘๐๐,๐๐๐	๔	๑,๘๐๐,๐๐๐	๔	๑,๘๐๐,๐๐๐	๑๔	๖,๖๐๐,๐๐๐
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและความมั่นคง												
๒.๑ แผนงาน <u>รักษาความสงบภายใน</u>	๔	๑๐๐,๐๐๐	๔	๑๐๐,๐๐๐	๖	๑๖๐,๐๐๐	๖	๑๖๐,๐๐๐	๖	๑๖๐,๐๐๐	๒๖	๖๘๐,๐๐๐
๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและวัฒนธรรมประเพณี												
๓.๑ แผนงาน <u>การศึกษา</u>	๓	๑๔๐,๐๐๐	๓/	๓,๐๙๐,๐๐๐	๓/	๓,๐๙๐,๐๐๐	๓/	๓,๐๙๐,๐๐๐	๓/	๓,๐๙๐,๐๐๐	๓๑	๑๒,๕๐๐,๐๐๐
๓.๒ แผนงาน <u>การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ</u>	๓	๖๐๐,๐๐๐	๓	๖๐๐,๐๐๐	๓	๖๐๐,๐๐๐	๓	๖๐๐,๐๐๐	๓	๖๐๐,๐๐๐	๑๒	๒,๔๐๐,๐๐๐
๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย												
๔.๑ แผนงาน <u>สาธารณสุข</u>	๔	๑๑๐,๐๐๐	๕	๑๓๐,๐๐๐	๕	๑๓๐,๐๐๐	๕	๑๓๐,๐๐๐	๕	๑๓๐,๐๐๐	๒๔	๖๓๐,๐๐๐
๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว												
๕.๑ แผนงาน <u>สร้างความเข้มแข็งของชุมชน</u>	๕	๘๕,๐๐๐	๕	๘๕,๐๐๐	๕	๙๐,๐๐๐	๕	๙๐,๐๐๐	๕	๙๐,๐๐๐	๒๕	๔๔๐,๐๐๐

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๑

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
	โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ	
๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี												
๖.๑ แผนงาน <u>สร้างความเข้มแข็งของชุมชน</u>	๔	๕๐,๐๐๐	๔	๕๐,๐๐๐	๔	๖๐,๐๐๐	๔	๖๐,๐๐๐	๔	๖๐,๐๐๐	๒๐	๒๓๐,๐๐๐
๖.๒ แผนงาน <u>บริหารงานทั่วไป</u>	๐	๐	๐	๐	๑	๕,๐๐๐	๑	๕,๐๐๐	๑	๕,๐๐๐		
รวมทั้งสิ้น			๖๖	๑๓,๒๔๕,๐๐๐	๙๘	๑๙,๔๑๕,๐๐๐	๘๘	๑๓,๔๑๕,๐๐๐	๘๓	๑๕,๙๑๕,๐๐๐	๓๖๕	๓๐,๘๑๐,๐๐๐

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ก่อสร้างร่องระบายน้ำภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑	เพื่อช่วยในการระบายน้ำขังบริเวณถนนให้รวดเร็ว	องระบายน้ำ	๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	๑ หมู่บ้าน	น้ำไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๒	ซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว	ถนนลูกรัง	๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทางได้สะดวกขึ้น	กองช่าง
๓	ขยายเขตไฟฟ้าสู่พื้นที่การเกษตร หมู่ ๑	เพื่อให้ชุมชนมีสาธารณูปโภคที่ดีและครบถ้วน	เสาและเขตไฟฟ้า	๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง	กองช่าง
	เปลี่ยนหลอดไฟ LED	เพื่อช่วยประหยัดค่าไฟฟ้า	ประชาชน ๑๒ หมู่	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	หลอด LED	ประชาชนประหยัด	กองช่าง
		ช่วยลดพลังงานและค่าใช้จ่าย	ที่พักกองส่ง ๒ แห่ง						๑๒ หมู่บ้าน	ค่าใช้จ่าย	
			วัด ๑๓ แห่ง								
			โรงเรียน ๕ แห่ง								
			ศพด. ๓ แห่ง								
๔	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กกรอบหนองสระ หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว	ถนน คสล.	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทางได้สะดวกขึ้น	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕	ปรับปรุงถนนบ้านหนองแดง หมู่ ๒ ถึง	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	ถนนดิน	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๒ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทาง ได้สะดวกขึ้น	กองช่าง
๖	ซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๒	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	ถนนลูกรัง	๐	๑๐๐,๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทาง ได้สะดวกขึ้น	กองช่าง
๗	ซ่อมแซมและขยายไฟฟ้า ส่องสว่างภายในหมู่บ้าน	เพื่อให้ชุมชนมีสาธารณูปโภค ที่ดีและครบถ้วน	เสาและเขตไฟฟ้า	๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนมีไฟฟ้า ใช้อย่างทั่วถึง	กองช่าง
๘	ก่อสร้างร่องระบายน้ำภายใน หมู่บ้าน หมู่ที่ ๒	เพื่อช่วยในการระบายน้ำขัง บริเวณถนนให้รวดเร็ว	ร่องระบายน้ำ	๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	๑ หมู่บ้าน	น้ำไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๙	ก่อสร้างถนนลูกรัง เส้นบ้าน นายเลื่อน ถึงวัดป่า หมู่ ๒	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	ถนนลูกรัง	๐	๑๐๐,๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทาง ได้สะดวกขึ้น	กองช่าง
๑๐	ก่อสร้างถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก หมู่ ๒ เส้นไป แคมป์โปนยางคำ	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	ถนน คสล.	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทาง ได้สะดวกขึ้น	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๗	ก่อสร้างร่องระบายน้ำภายในหมู่บ้าน หมู่ ๔	เพื่อช่วยในการระบายน้ำขังบริเวณถนนให้รวดเร็ว	ร่องระบายน้ำ	๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	๑ หมู่บ้าน	น้ำไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๑๘	ซ่อมแซมถนนลูกรังสู่พื้นที่การเกษตร หมู่ ๔	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้อย่างสะดวก รวดเร็ว	ถนนลูกรัง	๐	๑๐๐,๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทางได้สะดวกขึ้น	กองช่าง
๑๙	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ ๔	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้	ถนนคอนกรีต	๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๐	๒ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทางได้	กองช่าง
๒๐	ซ่อมแซมถนนคอนกรีตหมู่ ๕	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้	ถนนคอนกรีต	๐	๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทาง	กองช่าง
๒๑	ขยายร่องระบายน้ำรอบหมู่บ้าน หมู่ ๕	เพื่อช่วยในการระบายน้ำขังบริเวณถนนให้รวดเร็ว	ร่องระบายน้ำ	๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	๑ หมู่บ้าน	น้ำไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๒๒	ซ่อมแซมถนนลูกรังบ้านสระ หมู่ ๕	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้อย่างสะดวก รวดเร็ว	ถนนลูกรัง	๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทางได้สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๓	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านเหล่าปอแดง หมู่ ๖	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้อย่างสะดวก รวดเร็ว	เสริมเหล็ก	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทางได้สะดวกขึ้น	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕๔	ซ่อมแซมถนนลูกรังภายใน	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้	ถนนลูกรัง	๐		๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทาง	กองช่าง
	หมู่บ้าน หมู่ ๑๒	อย่างสะดวก รวดเร็ว								ได้สะดวกขึ้น	
๕๕	ปรับปรุงต่อเติมอาคารสำนักงาน	เพื่อให้ประชาชนที่มาติดต่อ	อาคารสำนักงาน	๐	๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	อาคารสำนักงาน	สะดวกแก่ประชาชน	กองช่าง
		ราชการมีความสะดวกยิ่งขึ้น								ที่มาติดต่อ	
๕๖	ซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่าง	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้	ไฟฟ้าส่องสว่าง	๐	๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๒ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทาง	กองช่าง
	๑๒ หมู่บ้าน	สะดวกเวลากลางคืน								ได้สะดวกขึ้น	
๕๗	ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อส่องสว่าง	เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้	ไฟฟ้าส่องสว่าง	๐	๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๒ หมู่บ้าน	ประชาชนเดินทาง	กองช่าง
	และเพื่อการเกษตร ๑๒ หมู่บ้าน	สะดวกเวลากลางคืน								ได้สะดวกขึ้น	
				๔,๔๐๐,๐๐๐	๗,๙๓๐,๐๐๐	๑๒,๖๙๐,๐๐๐	๑๐,๖๙๐,๐๐๐	๙,๑๙๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๒ แผนงาน การเกษตร

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๒ แผนงาน การเกษตร

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๒ แผนงาน การเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๙	ก่อสร้างสะพานข้ามห้วยน้ำพุ	เพื่อให้เกษตรกรมีเส้นทาง	สะพานข้ามห้วย	๐	๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	สะพาน	เกษตรกรมีเส้นทาง	กองช่าง
	เพื่อการเกษตร หมู่ ๑๑	เพื่อส่งสินค้าได้สะดวกขึ้น								ส่งสินค้าที่สะดวก	
๑๐	สูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อบริหารจัดการตนเองด้าน	จัดตั้งกลุ่มเพื่อ	๐	๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ประหยัด	ลดใช้พลังงาน	กองสาธารณสุข
	สู้ภัยแล้ง	พลังงาน และนำไปสู่การลด	อบรมถ่ายทอด						พลังงาน		
		ต้นทุนการใช้พลังงาน	ความรู้ให้กับ								
			ประชาชน								
				๐	๖๐,๐๐๐	๗๙๐,๐๐๐	๗๙๐,๐๐๐	๗๙๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๓ แผนงาน การพาณิชย์

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๓ แผนงาน การพาณิชย์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔	ก่อสร้างแหล่งผลิตน้ำประปา	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่อ	ประปาประจำ	๐	๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑ หมู่บ้าน	น้ำเพื่ออุปโภค	กองช่าง
	ประจำหมู่บ้าน หมู่ ๖	อุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	หมู่บ้าน							บริโภค	
	ก่อสร้างโรงเผาเปลือกหอย	เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรมีที่กำจัด	โรงกำจัด	๐	๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	กลุ่มเกษตรกร	ลดมลพิษทางอากาศ	กองสาธารณสุขฯ
	ของเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง	อย่างถูกวิธี	เปลือกหอย								
				๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑,๘๐๐,๐๐๐	๑,๘๐๐,๐๐๐	๑,๘๐๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและความมั่นคง

๒.๑ แผนงาน รักษาความสงบภายใน

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและความมั่นคง

๒.๑ แผนงาน รักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๖	สนับสนุนกิจกรรม กู้ชีพกู้ภัย	เพื่อฝึกความพร้อมในการรับมือกับภัยต่างๆที่เกิดขึ้น	กู้ภัยเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ ครั้ง	ความพร้อมในการป้องกันภัย	สำนักปลัด
				๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี

๓.๑ แผนงาน การศึกษา

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและวัฒนธรรมประเพณี

๓.๑ แผนงาน การศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๗	ค่าอาหารเสริม (นม)	-เพื่อจ่ายเป็นค่าอาหารเสริม	เด็กเล็กและนักเรียน	๐	๑,๗๐๐,๐๐๐	๑,๗๐๐,๐๐๐	๑,๗๐๐,๐๐๐	๑,๗๐๐,๐๐๐	๑ ปีการศึกษา	ส่งเสริมโภชนาการ	สำนักปลัด
		(นม) สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งหมดจำนวน									
		ทั้ง ๓ ศูนย์ ในเขตเทศบาล	๒๖๐ วัน								
		ตำบลเหล่าปอแดง									
		-เพื่อจ่ายเป็นค่าอาหารเสริม									
		(นม) สำหรับโรงเรียนสังกัด									
		(สพฐ.) ในเขตเทศบาลตำบล									
		เหล่าปอแดง									
				๑๔๐,๐๐๐	๓,๐๙๐,๐๐๐	๓,๐๙๐,๐๐๐	๓,๐๙๐,๐๐๐	๓,๐๙๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

๔.๑ แผนงาน สาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอย	เพื่อให้ชุมชนรู้จักคัดแยกขยะ	ประชาชน ๑๒ หมู่	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๒ หมู่บ้าน	ลดปริมาณขยะ	กองสาธารณสุข
	โดยชุมชน	ตั้งแต่ต้นทาง								เพิ่มรายได้ให้ชุมชน	
๒	ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	เพื่อให้ประชาชนได้ระวังโรค	ประชาชน ๑๒ หมู่	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๒ หมู่บ้าน	ลดปริมาณโรค	กองสาธารณสุข
		ติดต่อที่อาจเกิดขึ้น									
๓	ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ ผู้พิการ	เพื่อให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และ	ผู้สูงอายุ ผู้พิการ	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๑๒ หมู่บ้าน	ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และ	กองสาธารณสุข
	และผู้ด้อยโอกาส	ผู้ด้อยโอกาส มีสุขภาพที่ดี	และผู้ด้อยโอกาส							ผู้ด้อยโอกาส มี	
										สุขภาพที่ดี	
๔	หน้าบ้าน น่านมอม	เพื่อปรับปรุง พัฒนา ภูมิทัศน์	ประชาชน ๑๒ หมู่	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๒ หมู่บ้าน	ชุมชนสะอาด	กองสาธารณสุข
		ให้ดูสะอาด สวยงาม									
๕	สัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัย	เพื่อควบคุมและป้องกันโรค	ประชาชน ๑๒ หมู่	๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๒ หมู่บ้าน	ลดการเกิดโรค	กองสาธารณสุข
	จากโรคพิษสุนัขบ้า	สัตว์เลี้ยง ๑๒ หมู่									
				๑๑๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

ប្រែប្រួល ៨.០២

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรชาตีสองแควด้อยและการท่องเที่ยว

๕.๑ แผนงาน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)				
๑	รักษาลิ่งแวดล้อม	เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล	พื้นที่ตำบล	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	โครงการ	ลิ่งแวดล้อมดีขึ้น	กองสาธารณสุข	
	เฉลิมพระเกียรติ	และรักษาลิ่งแวดล้อมใน										
		พื้นที่										
๒	โครงการตามพระราชดำริ	เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล	พื้นที่ตำบล	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	โครงการ	ลิ่งแวดล้อมดีขึ้น	กองสาธารณสุข	
๓	ส่งเสริมการประกอบอาชีพ	เพื่อจัดตั้งกลุ่มให้ประชาชน	ประชาชน	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	อบรมอาชีพ	กลุ่มอาชีพ	กองสาธารณสุข	
		มีส่วนร่วมเพื่อยกระดับ	๑๒ หมู่บ้าน									
		คุณภาพชีวิต										
๔	ส่งเสริมประชาธิปไตยและ	เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม	๑๒ หมู่บ้าน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จัดกิจกรรม	ประชาชนมีความ	สำนักปลัด	
	สร้างความปรองดอง	เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต										สมานฉันท์
	สมานฉันท์ของประชาชนใน											
	ท้องถิ่นตามแนวทางประชารัฐ											

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

๕.๑ แผนงาน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕	อนุรักษ์พันธุ์พืช	เพื่อรักษาลิงแวดล้อม	จัดกิจกรรม	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จัดกิจกรรม	ลิงแวดล้อมดีขึ้น	กองสาธารณสุข
	ตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพฯ		๑ ครั้ง								
				๘๕,๐๐๐	๘๕,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๒

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๖.๑ แผนงาน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	จัดประชุมประชาคมแผนชุมชน	เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน	๑๒ หมู่บ้าน	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	แผนชุมชน	มีแผนประจำชุมชน	กองสาธารณสุข
	เพื่อขับเคลื่อนแผนชุมชนแบบ	การจัดทำแผนชุมชน							ประจำหมู่บ้าน	ประจำหมู่บ้าน	
	บูรณาการ										
๒	ทบทวนและจัดทำแผนพัฒนา	เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน	๑๒ หมู่บ้าน	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	แผนพัฒนา	ความต้องการของ	สำนักปลัด
	ท้องถิ่น	การจัดทำแผนพัฒนา							ท้องถิ่น	ประชาชน	
๓	เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง	เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	๑๒ หมู่บ้าน	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ปัญหาของ	ความต้องการของ	สำนักปลัด
	พบประชาชน	ระหว่างหน่วยงานกับประชาชน							ประชาชน	ประชาชน	
๔	ป้องกันยาเสพติดและสร้างภูมิ	เพื่ออบรมให้เด็กและเยาวชน	๑๒ หมู่บ้าน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จัดอบรม	เด็กและเยาวชน	สำนักปลัด
	คุ้มกันในเด็กและนักเรียนและ	ทางไกลยาเสพติด								ทางไกลยาเสพติด	
	เยาวชนกลุ่มเสี่ยง										
				๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด
- ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ๖.๒ แผนงาน บริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	สร้างธรรมาภิบาลและความ	เพื่อจัดอบรมและกิจกรรม	บุคลากรในองค์กร	๐	๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	อบรมบุคลากร	บุคลากรตระหนักถึง	สำนักปลัด
	โปร่งใสในองค์กร	ในองค์กร								ความโปร่งใส	
				๐	๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐			

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๓

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๑.	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ตู้เลื่อนแบบกระจก	เพื่อใช้เก็บเอกสาร	ตู้เก็บเอกสารในสำนักงาน	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	สำนักปลัด
			(๒หลัง)	ในสำนักงาน	จำนวน ๒ หลัง						
๒.	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องมัลติมีเดีย	เพื่อใช้ในการจัด	เครื่องมัลติมีเดียโปรเจคเตอร์	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	สำนักปลัด
			โปรเจคเตอร์	ประชุม หรือ	จำนวน ๑ เครื่อง						
				สัมมนา							
๓.	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องพิมพ์	เพื่อใช้ปรี้นงาน	เครื่องพิมพ์ Multifunction	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	สำนักปลัด
			Multifunction ชนิด	เอกสารในสำนักงาน	ชนิดเลเซอร์หรือชนิด						
			เลเซอร์หรือชนิด		LED ขาวดำ						
			LED ขาวดำ		จำนวน ๑ เครื่อง						
๔.	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ค่าบำรุงรักษาและ	เพื่อจ่ายเป็นค่า	บำรุงรักษาและปรับปรุง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	สำนักปลัด
			ปรับปรุงครุภัณฑ์	บำรุงรักษาและ	ครุภัณฑ์						
				ปรับปรุงครุภัณฑ์							
๕.	งานป้องกันฝ่าย	ครุภัณฑ์เครื่อง	เครื่องยนต์ติด	เพื่อใช้ในการงาน	เครื่องยนต์ติดท้ายเรือ ๑ เครื่อง	๘๕,๐๐๐	๘๕,๐๐๐	๘๕,๐๐๐	๘๕,๐๐๐	๘๕,๐๐๐	สำนักปลัด
	พลเรือนและระบับ	ดับเพลิง	ท้ายเรือ	กิจกรรมทางน้ำ							
	อค์คีภัย			ของ อบท.							
๖.	งานบริหาร	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ตู้เก็บเอกสารบาน	เพื่อใช้เก็บเอกสาร	ตู้เก็บเอกสารบานเลื่อนแบบ	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	กองคลัง

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๓

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
	งานคลัง		เลื่อนแบบกระจุก	ในสำนักงาน	กระจุก ๑ หลัง						
			๕ ฟุต								
๓.	งานบริหาร	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ชั้นวางแฟ้ม แบบ	เพื่อใช้เก็บเอกสาร	ชั้นวางแฟ้มแบบ ๒๐ ช่อง	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	กองคลัง
	งานคลัง		๒๐ ช่อง	และแฟ้มงานใน	จำนวน ๑ หลัง						
				สำนักงาน							
๔.	งานบริหาร	ครุภัณฑ์	เครื่องคอมพิวเตอร์	เพื่อใช้ในงานพิมพ์	เครื่องคอมพิวเตอร์	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	กองคลัง
	งานคลัง	คอมพิวเตอร์	All In Oneสำหรับงาน	เอกสารสำนักงาน	จำนวน ๑ เครื่อง						
			สำนักงาน								
๙.	งานบริหาร	ครุภัณฑ์	เครื่องพิมพ์ชนิด	เพื่อใช้ ปริ้นงาน	เครื่องพิมพ์ ชนิด LED สี	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	กองคลัง
	งานคลัง	คอมพิวเตอร์	LED สี	ในสำนักงาน	แบบ Network						
			แบบ Network								
๑๐	งานบริหาร	ครุภัณฑ์	เครื่องสํารองไฟ	เพื่อใช้เก็บไฟฟ้า	เครื่องสํารองไฟ	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	กองคลัง
	งานคลัง	คอมพิวเตอร์		เมื่อไฟตกหรือไฟดับ							
				แบบฉุกเฉิน							
๑๑.	งานบริหาร	ครุภัณฑ์	สแกนเนอร์สำหรับ	เพื่อใช้เก็บเอกสาร	เครื่องสแกนเนอร์สำหรับ	๓,๒๐๐	๓,๒๐๐	๓,๒๐๐	๓,๒๐๐	๓,๒๐๐	กองคลัง
	งานคลัง	คอมพิวเตอร์	เก็บเอกสาร	ที่เป็นกระดาษนำมา	เก็บเอกสาร จำนวน ๑ เครื่อง						

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

แบบ ผ.๐๓

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
				แปลงเป็นไฟล์เก็บไว้							
				ในระบบคอมพิวเตอร์							
๑๒.	งานบริหารทั่วไปกับ	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะทำงาน เก้าอี้	เพื่อใช้ซื้อโต๊ะทำงาน	โต๊ะทำงานพร้อมเก้าอี้	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	กองช่าง
	เคหะชุมชน		ระดับ ๓-๖	พร้อมเก้าอี้							
๑๓.	งานบริหารทั่วไป	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์สำหรับ	เพื่อใช้ในงานพิมพ์	เครื่องคอมพิวเตอร์	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	กองช่าง
	กับเคหะชุมชน	คอมพิวเตอร์	ประมวลผล	เอกสารสำนักงาน	จำนวน ๑ เครื่อง						
๑๔.	งานบริหารทั่วไป	ครุภัณฑ์	เครื่องพิมพ์เลเซอร์	เพื่อใช้ ปรินงาน	เครื่องพิมพ์ ชนิด LED สี	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	กองช่าง
	กับเคหะชุมชน	คอมพิวเตอร์	ชนิด LED สี Network	ในสำนักงาน	แบบ Network						
๑๕.	งานส่งเสริมการ	ค่าบำรุงรักษาและ		เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสถานี	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	กองช่าง
	เกษตร	ปรับปรุงครุภัณฑ์		เกี่ยวกับสถานีสูบน้ำ	สูบน้ำ						
		(สถานีสูบน้ำ)									
๑๖.	งานกิจการประปา	ค่าบำรุงรักษาและ		เพื่อจ่ายเป็นค่าบำรุง	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับประปา	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	กองช่าง
		ปรับปรุงครุภัณฑ์		รักษาและปรับปรุง							
				เกี่ยวกับประปา							
๑๗.	แผนงานเคหะและ	วัสดุก่อสร้าง	ยางมะตอยสำเร็จรูป	เพื่อใช้ซ่อมแซมถนน	ซ่อมแซมถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองช่าง
	ชุมชน			ที่เป็นหลุมเป็นบ่							

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

[illegible]

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

แบบ ผ.๐๓

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
						๕๐๖,๒๐๐	๕๐๖,๒๐๐	๕๐๖,๒๐๐	๕๐๖,๒๐๐	๕๐๖,๒๐๐	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงานงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย ดังนี้

แนวทางการ...

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อตรวจสอบค้ำประกันพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสะดวกคล่องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหาปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น...

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักประชาารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชาารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชาารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็น...

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตาม...

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๑. การสรุปสถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไป ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไป ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนวนไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชาารัฐ	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้า เชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย ภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้น ภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิด สร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	๕
๕.๗ โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของ แผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือน หนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่ง ออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการ เชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็น ปัจจุบัน	(๕)	๕
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้ หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชน ดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็น โครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการ พัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	๕
๕.๙ งบประมาณมี ความสอดคล้องกับ เป้าหมาย(ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการ จัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมี ประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	๕
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการ งบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้อง ตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความ โปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	๕

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิภาพ (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการสรุปผลในการรวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑.๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity)

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)								
ได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)								
ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
๑. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการ ให้มีประสิทธิภาพคุณภาพตาม หลักธรรมาภิบาล								
๒. ยุทธศาสตร์ลดความเหลื่อมล้ำ ทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชน								
๓. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม								
๔. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม								
รวม								

สรุปรายงานผลการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.						
ลำดับ ที่	รายการ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการที่สามารถดำเนินการได้ (..... โครงการ)		
				คิดเป็นร้อยละ ของ แผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี	คิดเป็นร้อยละ ของแผนการ ดำเนินงาน	คิดเป็นร้อยละ ของข้อบัญญัติ+ เงินสะสม
๑	บรรจุในแผนพัฒนา ท้องถิ่น					
๒	ตั้งในข้อบัญญัติ งบประมาณ					
๓	จากเงินสะสม					
๔	จัดทำแผนการ ดำเนินงาน - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					
๕	สามารถดำเนินการได้ - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					

(๑.๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๔ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นใน

(๑) ผลกระทบนำไปสู่นาคต

(๑.๑) ปัญหาสาธารณภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันเวลาที่

(๑.๒) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลอันตราย หรือคร่าต่อชีวิตประชาชน และสัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รมรณรงค์ป้องกัน ลงพื้นที่รับทราบการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

(๑.๓) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาค่ำ ประชาชนในตำบลยังมีคนรายได้น้อย มีหนี้สินเยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาโดยการจัดการบริการสาธารณสุขด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้างเด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้

(๑.๔) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกัน โดยการลงพื้นที่ค้นหา การรณรงค์ป้องกัน การให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

(๑.๕) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒) ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(๒.๑) ข้อเสนอแนะ จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(๒.๒) ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับ

ความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒.๓) ผลจากการพัฒนา จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า อ้อย ตอข้าวในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การเลี้ยงสัตว์ วัว ควาย หมู ที่ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ การพนันที่ยังมีในพื้นที่ เส้นทางคมนาคมยังไม่ครบ เป็นต้น
